

The love moaning of a poet: the vocabulary of the letters written by Ahmed Arif to Leyla Erbil

Bir şairin aşk inilteleri: Ahmed Arif'ten Leyla Erbil'e mektupların söz varlığı

Sami Baskın¹

Abstract

Ahmed Arif, who is one of the Sociable Poets of the 1940s, wrote about the topics in his works in a romantic style. The enthusiasm and the romance in his works separates him from other poets of the era. Although he wrote only one poetry book, his poems such as *Hasretinden Prangalar Eskittim*, *Haberin Var mı? (İçerde)*, *Terketmedi Sevdan Beni* became famous and were composed and sung by famous singers of Turkey like Funda Arar, Ahmet Kaya, Suavi, Edip Akbayram, Cem Karaca. These events made him become a famous poet not only in a narrow society who had similar thoughts, but also all over Turkey. There are many sources for the lyricism and romance that gave him this fame. However, the most important share among these many sources belongs to his love for Leyla Erbil. He did not limit his love with poems and he conveyed his love for Leyla Erbil in the letters he wrote, most of which were written between the years 1954-1959, and the last of which was written in 1977. In his poems, Ahmed Arif told his love, his environment, the intellectual world of the era, his exiles and the challenges he had experienced. All these reasons make the verbal existence of the *Letters from Ahmed Arif to Leyla Erbil* important. For this reason, in this study, the letters are examined in terms of verbal existence and the words in his

Özet

1940 Kuşağı Toplumcu Şairleri arasında yer alan Ahmed Arif, eserlerinde dile getirdiği konuları romantik bir söylemle dile getirmiştir. Bu romantik söylemin ve şiirlerindeki coşku, onu döneminin diğer şairlerinden ayırır. Bir tek şiir kitabı olmasına rağmen, *Hasretinden Prangalar Eskittim*, *Haberin Var mı? (İçerde)*, *Terketmedi Sevdan Beni* gibi şiirleri dilden dile dolaşmış ve bestelenerek Funda Arar, Ahmet Kaya, Suavi, Edip Akbayram, Cem Karaca gibi Türkiye'nin ünlü sanatçıları tarafından seslendirilmiştir. Böylece şair sadece kendisiyle benzer düşüncelere sahip dar bir çevrede değil, bütün Türkiye'nin tanıdığı bir şahsiyet olmuştur. Ona bu ünü sağlayan lirizmin ve romantizmin pek çok kaynağı vardır. Ancak bu kaynaklar arasında en önemli pay, Leyla Erbil'e duyduğu aşktır. Hatta o, bu aşkını sadece şiirlerle sınırlandırmamış, çoğunluğunu 1954-1959 yılları arasında yazdığı, sonuncusunu ise 1977'de Leyla Erbil'e gönderdiği mektuplara da dökmüştür. Ahmed Arif, bu mektuplarda sadece aşkını değil, aynı zamanda yaşadığı ortamı, dönemin entelektüel dünyasını, sürgünlerini, karşılaştığı zorlukları da anlatmıştır. Bu yüzden *Ahmed Arif'ten Leyla Erbil'e Mektupları'nın* söz varlığı önemlidir. Bunun için bu çalışmada adı geçen mektuplar, söz varlığı bakımından incelenmiş ve eserlerin içeriğindeki sözler; temel söz varlığı,

¹ Assistant Professor, Gaziosmanpaşa University, Faculty of Education, Department of Turkish Education; samibaskin@gmail.com

works are classified under titles such as *Basic Word Existence, Proverbs, Phrases, Terms, Verbal Structures, Reduplications, Slang and Expletives, Sayings specific to Diyarbakır*, etc. and the concept areas are defined. As a result of this, it has been determined that Ahmed Arif was infatuated with Leyla Erbil, he even placed her in the very center of his personal life, sometimes he deified her, and defined her as “*My lady, my friend, by sister, my daughter, my god, my messenger*”. Moreover, it was also observed that the local sayings, phrases, and especially slang and expletives have important places in Ahmed Arif's vocabulary.

Keywords: Ahmed Arif, Leyla Erbil, Leylim Leylim, letter, vocabulary.

[\(Extended English abstract is at the end of this document\)](#)

1. Giriş

Nâzım Hikmet 1938 yılında mahkûm olup şiire ara verince fikirleri ve nazım tekniği, onun yayımlanmış eserlerinden ilham alan şairler tarafından devam ettirildi. Ahmed Arif, Arif Damar, Cahit Irgat, Hasan Hüseyin Korkmazgil, Mehmet Başaran, Ömer Faruk Toprak, Rifat Ilgaz, Suat Taşer gibi tanınmış simalar, Nâzım Hikmet'in izinden giden şairlerden bir kaçıdır. Türk şiirinde önemli etkileri bulunan bu şahsiyetler, “*Toplumcu Gerçekçi Şairler*” veya “*1940 Kuşağı*” diye tanınmaktadır.

1940 Kuşağı şairleri, genellikle “*Ant, Yeni Gerçek, Devrim, Halkın Dostları, Gelecek, Militan ve Yansıma*” (Gülendam, 2010: 244) gibi kendi siyasi ve kültürel durumlarını yansıtan dergiler etrafında toplanmışlar. Dergi adları ile bu dönemin şairlerinin şahsiyeti arasındaki dikkat çekici bir benzerlik bulunmaktadır. Örneğin bu dönemin şairlerden biri olan “Ahmed Arif'in şahsiyetini başlıca üç özellik teşkil ed(er): *doğulu oluş, Marksizm ve gerillacılık...*” (Kaplan, 1984: 561). Marksist fikirler doğrultusunda toplumun sorunlarını ön plâna çıkaran Ahmed Arif, ele aldığı temalar ve söyleyiş bakımından gruptaki diğer arkadaşlarından farklı bir yere sahiptir (Çelik, 2010: 82). O, eserlerinde yaşadığı coğrafyanın duyarlılığını ve halkın yaşayışını lirik, epik ve koçaklama tarzıyla dile getirmiştir. Kusursuz bir kurgu ile yazılmış, kendine özgü, tutkulu, ezgili çağdaş şiirler yazmıştır. Bunları dönemin çeşitli dergilerinde yayımladıktan sonra 1968 yılında hepsini bir araya getirerek *Hasretinden Parangalar Eskittim* adı ile kitaplaştırmıştır. 1950'li yıllarda hapishanelerde ve sürgünlerde yazılan bu şiirler, 1968 sonrası oluşan siyasî ortamın da katkılarıyla 1970-1980 arası genç sosyalist kuşağı derinden etkilemiştir (Gülendam, 2010: 276).

deyimler, terimler, kalıp sözler, ikilemeler, argo ve küfürler, Diyarbakır yöresine ait söylemler vb. biçiminde tasnif edilmiş. Bunun neticesinde ise, Ahmed Arif'in Leyla Erbil'e büyük bir tutku ile bağlandığı, hatta onu hayatının merkezine yerleştirdiği, bazen de yer yer tanrılaştırdığı ve “*hanımım, dostum, kardeşim, kızım, peygamberim, Tanrım*” ibareleriyle tanımladığı görülmüştür. Ayrıca Ahmed Arif'in söz varlığında yerel sözlerin, deyimlerin, özellikle de argo ve küfürlerin önemli bir yer tuttuğu da tespit edilmiştir.

Anahtar Sözcükler: Ahmed Arif, Leyla Erbil, Leylim Leylim, mektup, söz varlığı

Ahmed Arif, lirik ve romantik bir söyleme sahiptir. Şairin bu söylemi sadece ideolojik nedenlerden kaynaklanmamıştır. Hatta çoğu kişi, Ahmed Arif'in ideolojik tavrını fark etmeden onun şiirlerini okur. Çünkü şairin eserlerinde, ideolojik meseleler kadar etkili bir beşeri aşk mevcuttur. Bu aşkın sahibi de Leyla Erbil'dir. Şair, Leyla Erbil'e hayrandır ve hastalık boyutunda büyük bir aşka tutulmuştur.

Leylâ Erbil ise, edebiyat hayatına şiirle başlamış ve 14 yaşındayken şiirler yazıp yayımlamaya başlamış bir şahsiyettir. İstanbul'dur ve İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi İngiliz Filolojisi Bölümü'nde öğrenim görürken evlenip okulu bırakmıştır. Ancak bu evliliği uzun sürmemiştir. İlk eşinden ayrıldıktan sonra 1950'lilerde Ankara'ya taşınmış ve burada Sait Faik başta olmak üzere edebiyat dünyasından pek çok kişiyle tanışmış ve onlardan etkilenmiştir. Sait Faik, Leyla Erbil'in edebiyata bakış açısında önemli bir etkidir ve şiir yerine düz yazı formunda yazmasına neden olmuştur. Ancak aynı yıllarda tanıştığı Ahmed Arif bir şairdir ve Leyla Erbil'in şiir yazmasını istemiştir. Leyla Erbil, edebi tür olarak tercihini hikâyelerden yana kullanmış ve ilk öyküsünü Ahmed Arif'in desteği ile 1956 yılında Seçilmiş Hikâyeler dergisinde yayımlamıştır. Aslında Sait Faik ve Ahmed Arif'in Leyla Erbil'e ilgisi edebiyatla sınırlı kalmamıştır. Her ikisi de Erbil'e âşıktır. Sait Faik, Leyla Erbil'e aşkını zamanında itiraf edememiştir. Aşkını söylemeye niyetlendiği bir zamanda Leyla Erbil buluşma yerine Mehmet Erbil ile beraber gelince Sait Faik susmuş ve aşkını anlatma fırsatı bulamamıştır (Ülkü, 2013). Ahmed Arif ise daha büyük bir tutkuya sahiptir. Öyle bir tutku ki Leyla Erbil, Mehmet Erbil ile evlendiğinde Ahmed Arif ona, düğün hediyesi olarak bir şiir yazıp armağan etmiştir. Bu tutku düğün sonrasında da devam etmiştir. Şair, duygularını dizginleyememiş ve Leyla Erbil'e 1954'ten 1977'ye kadar çeşitli aralıklarla mektuplar yazmıştır. Bu mektupların çoğu 1954-1959 yıllarına aittir.

2. Çalışmanın Amacı ve Yöntemi

Söz varlığı, "bir dilin, bir alanın veya bir eserin söz hazinesi" (Karaağaç, 2013b: 754) biçiminde tanımlanabilir. Yani söz varlığı, incelenen kişi, eser veya dilin sahip olduğu bütün basit ve türemiş sözcükler, deyimler, atasözleri, kalıp sözler, birleşik fiiller veya ayrı yazılan bütün birleşik yapılar demektir (Yüceol Özezen, 2011: 19). Bu yüzden söz varlığı, ait olduğu kişinin veya toplumun kültürünü, yaşam biçimini, düşünce dünyasını vb. yansıtan önemli bir veri kaynağıdır. Bu verilerden hareketle, söz varlığının ait olduğu toplumun, şahsın ya da eserin maddi ve manevi kültürünü çözümlenmek veya bu verileri, başta dil eğitimi olmak üzere çeşitli eğitsel faaliyetlerde kullanmak mümkündür.

Ahmed Arif'in Leyla Erbil'e yazdığı mektuplar, "sadece aşkı değil dönemin entelektüel ortamını, yayıncılık dünyasını, Ahmed Arif'in sürgün günlerini ve yaşadığı siyasi baskıyı" (Avcı, 2013) gösteren

önemli tarihi vesikalardır. 2012 yılında "*Leylim Leylim - Ahmed Arif'ten Leyla Erbil'e Mektuplar*" adı ile yayımlanan metinlerin söz varlığının incelenmesi ve sahip oldukları kelime hazinesinin ortaya çıkarılması önemlidir.

Mektuplardan elde edilen söz varlığı ile ilgili bulgular temel söz varlığı, fiiller, terimler, deyimler, ikilemeler, argo sözleri, küfürler, yazara veya yaşadığı yöreye özgü söylemler vb. biçiminde tasnif edilmiştir. Bu tasnif esnasında söz varlığı birimi, anlam bilimsel bir birim olarak düşünülmüş ve deyimler, birleşik kelimeler birer birim olarak ele alınmıştır. Ayrıca kendi başlarına bir anlama sahip olmayan edat, bağlaç ve ünlemler tasnif dışında tutulmuştur. Bu tasnif esnasında söz varlığı unsurları, önce alfabetik olarak, sonra da sıklıklarına göre yazılmıştır. Aynı sıklık oranına sahip olan birimler de kendi aralarında alfabetik sıraya uygun olarak dizilerek takip edilmeleri kolaylaştırılmıştır. Böylece yazarın mektuplarda sadece hangi unsurları değil, hangisini daha çok kullandığı da ortaya çıkarılmıştır. Sonuç bölümünde de elde edilen veriler sayısal ifadelerle açıklanarak eseri oluşturan dilsel öğelerin nicel değerlendirilmesi yapılmıştır.

3. Bulgular ve Yorumlar

3.1. Temel Söz Varlığı

Türkçe uzun geçmişi olan, anlatım olanakları gelişmiş ve söz varlığı bakımından zengin bir dildir. "Türkçenin anlam yapısını, özelliklerini, anlatım gücünü ortaya koyabilmek için yapılacak en doğru işlerden biri, onun kavramlar dünyasını gözden geçirmek, Türk'ün dile getirdiği kavramları ve bu dilin anlatım yollarını başka dillerle karşılaştırmaktır" (Aksan, 2011: 45). Çünkü böylesi çalışmalar, "Türkçenin ne denli zengin, nasıl, ayrıntıları bile belirleyen bir dil olduğunu, doğadaki her varlığı, bu varlıkların birbirlerinden ayrımlarını, çeşitli duyguları, karşılaşılan olay ve durumları nasıl dile getirdiğini" (Aksan, 2011: 45) gün ışığına çıkarır. Aynı durum dili kullan bireyler için de geçerlidir. Onların ürettiği metinlerin söz varlığının ortaya çıkarılması ve kavram alanlarına göre tasnif edilmesi, sözün hangi alanlardan oluştuğunu, hangi kaynaklardan beslendiğini ve kişinin söylem zenginliğini, dile hâkimiyetini gözler önüne serer. Bu çalışmada da Ahmed Arif'in yazdığı mektuplar incelenmiş ve şu kavram alanlarından oluştuğu görülmüştür:

3.1.1. İnsanla İlgili Kavramlar

3.1.1.1. İnsan Adları: Bir insanı diğerinden ayırt etmek için kullanılan isimlerdir. Ancak bu isimler kişilerin veya ailelerinin kişiliği, inancı, kültürü, siyasi mensubiyeti gibi durumlarını da yansıtır. Bazen de dünya görüşünün bir aynası olabildiği gibi bir dileği, bir düşünceyi, bir durumu da dile getirir. "Osmanlı kadılarının birçoğunun adının *Muslihiddin* olması; son zamanlarda *Barış*, *Özgür*, *Devrim*, *Kürşat*, *Çağrı* gibi adların çoğalmasında bu sebeple açıklanabilir" (Kurt, 223). Ahmed Arif'in mektuplarında yer alan kişi adları onun muhatap olduğu çevreyi ve sahip olduğu düşünce dünyasını

yansıtabak özelliklere sahiptir. Örneğın Leylacık, Leylam, Leylim gibi isimler onun sevgisini; Pir Sultan, Seyit Nesimi, Sokrates gibi isimler de kültür ve inanç dünyasının ipuçlarıdır. Leylim Leylim mektuplarında yazarın kullandığı insan adları şunlardır:

Alfabetik Sıralama: Abdullahoğlu Durmuş, Ahmed Arif, Ahmet, Arif, Arzu, Aslı, Ayhan, Aytek, Bedrettin, Bernard Shaw, Bethoven, Bozok, Buda, C. Chaplin, Cahit Sıtkı, Dante Alighiri, Edison, Erbil Hanfendi, Erbil Hanım, Erdem, Ervin Hanfendi, Evliya Çelebi, Fahri, Fatma, Fatoş, Ferdi, Ferhat, Feti Bey, Filinta, Güner, Havva, Haydar, Huriye Hanım, Huriye, Hüsam, İlhan Berk, İlhan, İsa, İsmail Beşikçi, Kara, Karacaoğlan, Karahaydaroğlu, Lambu, Leyla, Leylacık, Leylam, Leylim, Martin Carol, Mehmet Bey, Mehmet, Melehat, Memed, Memet, Mr Haunter, Muhammet, Muhsin, Murat, Nevzat, Nezihe, Nuh, Nuran, Oktay Rıfat, Oktay, Pir Sultan, Pulitzer, Robenson, Sabahat Abla, Safo, Sait, Salim, Seyit Nesimi, Sokrates, Spartaküs, Ufuklar, Vedat Bey, Vedat, Vildan, Yaşar Kemal, Yılmaz, Yüksel, Zeliha.

Sıklık Sıralaması: Leyla(39), Güner(19), Ahmet(15), Leylim(12), Sait(6), Memed(5), Nevzat(5), Huriye Hanım(3), Spartaküs(3), Vedat(3), Ahmed Arif(2), Arif(2), Bozok(2), Erdem(2), Haydar(2), Leylam(2), Mehmet(2), Nezihe(2), Oktay(2), Salim(2), Abdullahoğlu Durmuş(1), Arzu(1), Aslı(1), Ayhan(1), Aytek(1), Bedrettin(1), Bernard Shaw(1), Bethoven(1), Buda(1), C. Chaplin(1), Cahit Sıtkı(1), Dante Alighiri(1), Edison(1), Erbil Hanfendi(1), Erbil Hanım(1), Ervin Hanfendi(1), Evliya Çelebi(1), Fahri(1), Fatma(1), Fatoş(1), Ferdi(1), Ferhat(1), Feti Bey(1), Filinta(1), Havva(1), Huriye(1), Hüsam(1), İlhan Berk(1), İlhan(1), İsa(1), İsmail Beşikçi(1), Kara(1), Karacaoğlan(1), Karahaydaroğlu(1), Lambu(1), Leylacık(1), Martin Carol(1), Mehmet Bey(1), Melehat(1), Memet(1), Mr Haunter(1), Muhammet(1), Muhsin(1), Murat(1), Nuh(1), Nuran(1), Oktay Rıfat(1), Pir Sultan(1), Pulitzer(1), Robenson(1), Sabahat Abla(1), Safo(1), Seyit Nesimi(1), Sokrates(1), Ufuklar(1), Vedat Bey(1), Vildan(1), Yaşar Kemal(1), Yılmaz(1), Yüksel(1), Zeliha(1).

3.1.1.2. Unvan Adları: Unvan adları “şahıs adları ile birlikte kullanılarak nezakete yönelik bir hitap biçimini veya şahsın ailedeki, topluluk ve toplumdaki mevkiini ve akrabalık derecesini gösteren adlardır: Kağan, tegin, bey, hatun, abla, dede, teyze...” (Korkmaz, 2007: 219). Bu adlar, insanlar arası ilişkileri gösterir. Unvan adlarına bakılarak ilişkilerin yakın dost, akraba, arkadaş arasında mı yoksa yabancı bir ortamda mı gerçekleştiği hakkında bilgi edinilebilir. Yani bu dil birimleri insanların birbirlerine olan ilişkisel mesafesinin birer dilsel ürünüdür. *Leylim Leylim*, Ahmed Arif'in özel mektuplarıdır. Burada yazarın kullandığı unvanlar onun yazdığı/anlattığı kişilerle ilişkisini ve samimiyet derecesini gösterir. Var olan az hitap sözcüğünde, birincil ilişkilere dair unvanların yanında, hatta daha fazla ikincil ilişkilere kullanılan sözlerin kullanıldığı görülmüştür. Bu unvan adları şunlardır:

Alfabetik Sıralama: Abla, Bey, Hanım, Hanımefendi, Mr., Saygıdeğer.

Sıklık Sıralaması: Bey(2), Hanım(2), Hanımefendi(2), Abla(1), Mr. (1), Saygıdeğer(1).

3.1.1.3. İnsan Bedeniyle İlgili Adlar: Beden, insanın fiziksel bütünlüğüdür. Bu bütünlüğe ait kelime kadrosu temel söz varlığının önemli bir bölümünü oluşturur. Bu alana ait kelimeler, söz sahibinin davranışlarına ve yaşam biçimine dair veriler içerir. *Leylim Leylim* adlı mektuplarda insan bedenine ait söz varlığı şöyledir:

Alfabetik Sıralama: ağız, ayak, bacak, baş, beyin, boğaz, boyun, burun, damar, dil, diş, diz, dudak, el, et, göbek, göğüs, göz, ilik, kafa, kalp, karın, kasık, kaş, kelle, kemik, kol, kulak, meme, parmak, saç, sırt, sinir, surat, ten, tırnak, yanak, yüz.

Sıklık Sıralaması: göz(40), el (39), yüz(24), baş(17), ayak(14), burun(13), ağız(10), diş(9), dil(8), kafa(8), kulak(6), saç(5), sırt(6), tırnak(6), beyin(5), dudak(4), et(4), kalp(3), kaş(3), damar(2), diz(2), karın(2), kol(2), meme(2), parmak(2), surat(2), yanak(2), bacak(1),boğaz(1), boyun(1), göbek(1), göğüs(1), ilik(1), kasık(1), kelle(1), kemik(1), sinir(1), ten(1).

3.1.1.4. Hastalık Adları: Güncel Türkçe Sözlük'te hastalık, "Organizmada birtakım değişikliklerin ortaya çıkmasıyla sağlığın bozulması durumu" olarak tanımlanmıştır. Bu isimler insanların yaşadığı ortama, koşullara, yaşam biçimine dair ipuçları sunar. Hastalık adlarının çok olması yaşanan ortamın sağlıksız, kötü olduğunu gösterir. Bunun yanında bazı hastalık adları sözlerin söylendiği zamanı da ele verir. Örneğin Ahmed Arif'in kullandığı "ateş, grip, nezle, öksürük" gibi adlar daha çok kış mevsimini ve soğuk ortamları çağrıştırmaktadır. Hastalıklara dair *Leylim Leylim*'de şu sözler mevcuttur.

Alfabetik Sıralama: ateş, grip, kambur, kansızlık, karın ağrısı, kısırlık, nezle, öksürük, sıtma, verem.

Sıklık Sıralaması: grip(3), ateş(2),nezle(2), kambur(1), kansızlık(1), karın ağrısı(1), kısırlık(1), öksürük(1), sıtma(1), verem(1).

3.1.1.5. Akrabalık Adları: Akrabalık, insanların kan bağı ile birbiriyle yakınlaşması durumudur. Bu genetik ortaklığa ait söz varlığı, söz sahibinin ilişkileri ve sosyal ortamını yansıtır. *Leylim Leylim*'de akrabalık belirten ve özellikle bir ev içinde yaşayan akrabalara dair sözler sık bir şekilde kullanılmıştır. Bu kelimeler ve sıklıkları şu şekildedir:

Alfabetik Sıralama: abla, amca, ana, anne, baba, baciş, bebek, çocuk, dede, enişte, gelin, hanım, kardeş, kayınço, kaynana, kız, kız kardeş, koca, nene, oğul.

Sıklık Sıralaması: ana(19), anne(16), kardeş(13), baba(12), koca(10), çocuk(7), abla(4), oğul(3), hanım(3), amca(1), baciş(1), bebek(1), dede(1), enişte(1), gelin(1), kayınço(1), kaynana(1), kız kardeş(1), nene(1).

3.1.1.6. Cinsiyet ve Yaşla İlgili Adlar: "Cins ya da cinsiyet, bazı dillerde kelimelerin erillik, dişillik ya da yansızlık bakımlarından sergiledikleri farklılaşmayı gösteren bir dil bilgisi kategorisidir"

(Doğan, 2011: 89). Türkçede, Hint-Avrupa veya Hami-Sami dillerindeki gibi belirgin bir cinsiyet söz konusu değildir. Ancak Türkçede özellikle akrabalık bildiren bazı isimler cinsiyet belirtirler. Örneğin “adam, kız, kadın, koca” gibi sözcükler kendileri değil ama gönderimde buldukları anlam bir cinsiyete aittir. Bu yüzden anlam bilimi açısından “adam, koca” vb. erildir. Ancak “kadın, kız” gibi sözcükler de dişildir. Bu sözcüklere ait söz varlığı, söz sahibinin eğitimini, anlayışını, kültürünü gösteren önemli bir göstergedir. “Herif, karı” gibi sözcükler sokak dilinin ve alt sosyo-kültürel ortamın diline aittir. Ahmed Arif, mektuplarında bu tür sözcüklere yer vermiştir. Leylim Leylim’de bu kavram alanına ait kelimeler şunlardır:

Alfabetik Sıralama: adam, bacış, çocuk, erkek, dede, enişte, gelin, genç, herif, kadın, karı, kayınço, kaynana, kız, koca, nene, oğlan, yaşlı.

Sıklık Sıralaması: kız(24), erkek(16), kadın(14), genç(12), koca(10), çocuk(7), oğlan(7), adam(6), karı(3), herif(2), bacış(1), dede(1), enişte(1), gelin(1), kayınço(1), kaynana(1), kız(1), nene(1), yaşlı(1).

3.1.2. İnanç İle İlgili Adlar: “Tanrı’ya, bir dine inanma, iman, itikat” anlamındaki inanca ait söz varlığı insanın nelere inandığını, inanç ve düşünce dünyasını göstermesi bakımından önemlidir. Ahmed Arif, mektuplarında çoğu zaman sevdiğini “Tanrı, yaratıcı” yerine koymuştur. Mektupların sonunda, imza olarak da çoğu mektupta “Kulun” ifadesini kullanmıştır. Bu kavram alanı ile ilgili mektuplarda bulunan sözcükler şunlardır:

Alfabetik Sıralama: Allah, din, günah, İbrahim Peygamber, inanç, İsa Mesih, kader, materyalist, mezhep, peygamber, sevap, Tanrı.

Sıklık Sıralaması: Allah(4), din(3), Tanrı(2), günah(1), İbrahim Peygamber(1), inanç(1), İsa Mesih(1), kader (1), materyalist(1), mezhep(1), peygamber(1), sevap(1).

3.1.3. Araç Gereç ve Eşya Adları: Araç gereç, TDK Güncel Türkçe Sözlük’te, “Bir işin yapılmasında, bir makinenin işletilmesinde kullanılan aletler” olarak tanımlanmıştır. Eşya ise “türlü amaçlarla kullanılan” nesnelere adıdır. Leylim Leylim adlı mektuplarda günlük hayatta kullanılan araç gereç adları daha çok ev ve ev içi ile ilgili olan “çaydanlık, çerçeve, halı, kapı, kilit, komodin, konserve kutusu, musluk” gibi kelimelerden oluşmaktadır. Ancak bunların yanında Ahmed Arif’in işini ilgilendiren “daktilo, kalem, telefon, telgraf” gibi sözcüklere de bu kavram alanında yer verdiği görülmüştür. Mektuplarda yer alan araç gereç ve eşya adlarına dair söz varlığı unsurları şunlardır:

Alfabetik Sıralama: anahtar, balta, bardak, cımbız, çanta, çaydanlık, çerçeve, daktilo, halı, incik boncuk, kalem, kapak, kapı, kese, kilim, kilit, kitap, komodin, konserve kutusu, kumaş, kutu, masa, musluk, sofrası, tabela, telefon, telgraf, tezgâh, yastık, yatak.

Sıklık Sıralaması: telefon(11), yatak(4),bardak(3), kitap(3), kalem(2), kese(2), kumaş(2), masa(2), telgraf(2), anahtar(1), balta(1), cımbız(1),çanta(1), çaydanlık(1), çerçeve(1),daktilo(1),halı(1), incik

boncuk(1), kapak(1), kapı(1), kilim(1), kilit(1), komodin(1), kutu(1), konserve kutusu(1), musluk(1), sofrası(1), tabela(1), tezgâh(1),yastık(1).

3.1.4.Hayvan Adları: Türkçede geniş bir kullanım alanına sahip hayvan adları, gerçek anlamda bir varlığı karşılamalarının yanında sevgi duygusundan sokak argosuna kadar geniş bir anlam dünyasını ifade edebilir. Ahmed Arif'in mektuplarında da bu isimler genellikle gerçek anlamları dışında kullanılmıştır. Örneğin, “çıyan, domuz, eşek” gibi sözcükler, yazarın hoşuna gitmeyen kimseler için kullanılmıştır. Yazarın mektuplarında hayvanlara ait söz varlığı şöyledir:

Alfabetik Sıralama: ahtapot, aslan, böcek, çekirge, çıyan, domuz, ejderha, eşek, inek, it, keçi, kirpi, köpek, kuş, kuzu, martı, serçe, tavşan, timsah, yılan.

Sıklık Sıralaması: eşek(13), kuş(5), it(4), köpek(3), kuzu(3), serçe(3), aslan(2), çıyan(2), domuz(2), inek(2), ahtapot(1), böcek(1), çekirge(1), ejderha(1), keçi(1), kirpi(1), martı(1),tavşan(1), timsah(1), yılan(1).

3.1.5.Bitki Adları: Bitki adları, hayvan adları gibi geniş bir anlam dünyasına sahiptir. Bu adlar, temel anlamların yanında sevgi, nezaket, incelik, bıkkınlık, pişmanlık gibi duygusal durumları yansıtmak amacıyla kullanılabilirler. Eserde Ahmed Arif'in kullandığı bitki adlarının çoğu sevgi duygusunu açığa vuran “çiçek, gül, nilüfer” gibi sözcükler arasından seçilmiştir. Bu kavram alanına ait sözcükler şunlardır:

Alfabetik Sıralama: ayva, çiçek, gül, kabak, konca, nane, nilüfer, su kabağı, yaprak.

Sıklık Sıralaması: çiçek(3), ayva(2), gül(2), nane(2), kabak(1), konca(1), nilüfer(1), su kabağı(1), yaprak (1).

3.1.6. Kavram Adları: “Bir nesnenin veya düşüncenin zihindeki soyut ve genel tasarımı” olarak kabul edilebilen “kavram”, duygu, inanç ve kabulleri gösteren sözcükler içermesi bakımından önemlidir. Ahmed Arif'in kavram adlarına ait söz varlığı unsurlarında yaşadığı duygusal dalgalanmaları, coşkuyu, umutsuzluğu görmek mümkündür. Bu söz varlığının unsurları şunlardır:

Alfabetik Sıralama: acı, ahlak, anlayış, arzu, aşk, ayıp, ayrılık, bencillik, cesaret, çaresizlik, dert, din, dost, düş, düşman, düşünce, erkeklik, fikir, gerçek, gurur, günah, güven, güzellik, hasret, hayal, haysiyet, hırs, his, hoşgörü, huzur, ihanet, inanç, iyilik, kader, kahır, kahramanlık, karamsarlık, kıskançlık, korkaklık, korku, mecburiyet, merak, mistik, mutluluk, namus, nefret, ölüm, özlem, saadet, sağlık, samimilik, saygı, saygısızlık, sevda, sevgi, sevinç, şeref, töre, umut, utanç, uyku, üzüntü, yalnızlık, yaşam, yığıtlık, zevk, züppelik.

Sıklık Sıralaması: korku(11), mutluluk(9), düşünce(7), ölüm(6), saygısızlık(5), sevgi(4), arzu(3),aşk(3), hayal(3), özlem(3), saygı(3), sevda(3), sevinç(3), umut(3), yalnızlık(3), zevk(3),acı(2), ayrılık(2), cesaret(2), güven(2), haysiyet(2), hırs(2), huzur(2), üzüntü(2), ahlak(1),anlayış(1), ayıp(1), bencillik(1), çaresizlik(1), dert(1), dost(1), düş(1), düşman (1), erkeklik(1), fikir(1), gerçek(1),

gurur(1), güzellik(1), hasret(1), his(1), hoşgörü(1), ihanet(1), iyilik(1), kahır(1), kahramanlık(1), karamsarlık(1), kıskançlık(1), korkaklık(1), mecburiyet(1), merak(1), mistik(1), namus(1), nefret(1), saadet(1), sağlık(1), samimilik(1), şeref (1), töre(1), utanç(1), uyku(1), yaşam(1), yiğitlik(1), züppelik(1).

3.1.7. İş ve Meslek Adları: İnsanların iş ve uğraşları onların eğitimini, kültürünü, yaşadıkları çevreyi, muhatap aldıkları insan grubunu gösterir. “Avukat, savcı, polis, yargıç” gibi sözcükler Ahmed Arif'in mahkeme ve zindan hayatının eseridir. Aynı şekilde “dergici, editör, şair, yazar yönetici” gibi isimler de onun yaptığı işin diline yansımalarıdır. İş ve meslek adları ile ilgili Ahmed Arif'in mektuplarında şu sözcükler yer almaktadır.

Alfabetik Sıralama: avukat, çoban, dergici, doktor, editör, filozof, garson, hamal, hemşire, hizmetçi, hukuk doktoru, kavas, kestanecilik, kunduracı, milletvekili, otel komisyoncusu, öğretmen, pehlivan, pilot, polis, postacı, ressam, sanatçı, savcı, subay, şair, taşçı ustası, tüccar, usta, yargıç, yazar yönetici.

Sıklık Sıralaması: şair(7), usta(4), doktor(4), postacı(3), dergici(2), garson(2), polis(2), ressam(2), tüccar(2), avukat(1), çoban(1), editör(1), filozof(1), hamal(1), hemşire(1), hizmetçi(1), hukuk doktoru(1), kavas(1), kestanecilik(1), kunduracı(1), milletvekili(1), otel komisyoncusu(1), öğretmen(1), pehlivan(1), pilot(1), sanatçı(1), savcı(1), subay(1), taşçı ustası(1), yargıç(1), yazar yönetici(1).

3.1.8. Beslenme Adları: Beslenme adları, yaşam biçimine, sosyo-ekonomik yapıya, inanç ve kültürel alışkanlıklara ait veriler sunar. Bu kavram alanına ait Ahmed Arif'in mektuplarında şöyle gruplandırılabilir:

3.1.8.1. Yiyecek Adları: Yiyecek adları, yaşanan çevreyi, sosyo-ekonomik yapıyı gösterebilir. Ahmed Arif'in mektuplarında şu yiyecek adları vardır:

Alfabetik Sıralama: ekmek, karpuz, kaşar, kebab, pastırma, pilav, üzüm, yağ.

Sıklık Sıralaması: ekmek(4), karpuz(1), kaşar(1), kebab(1), pastırma(1), pilav(1), üzüm(1), yağ(1).

3.1.8.2. İçecek Adları: İçecek adları yaşam biçimi, inanç, yaşanan çevre gibi pek çok durumu yansıtır. Muhafazakâr yaşam biçimine ait insanların tercih etmediği rakı, şarap gibi sözcükler Ahmed Arif'in dilinde mevcuttur. Mektuplarda bu kavram alanına ait söz varlığı şöyledir:

Alfabetik Sıralama: kahve, rakı, Su, Şarap, Şerbet.

Sıklık Sıralaması: su(10), kahve(8), şarap(4), şerbet(2), rakı(1).

3.1.9. Giyim-kuşam adları: Bu kavram alanına ait sözcükler, yiyecek adları gibi insanların yaşamına ait önemli ipuçları sunabilirler. Ahmed Arif mektuplarında, insanların gündelik hayatına ait giyecek adları kullanmıştır. Bunlar:

Alfabetik Sıralama: çorap, elbise, kazak, kilot, kravat, kuşak, yaka.

Sıklık Sıralaması: kazak(3), kilot(2), elbise(2), çorap(1), kravat(1), kuşak(1), yaka(1).

3.1.10. Nitelik Adları: Nitelik, anlam bilimi ile ilgili bir kavramdır. Bir birimin özelliklerinin bir başka birim tarafından belirtilmesidir. “Büyük ev, çalışkan öğrenci” örneklerinde evin büyüklüğü ve öğrencinin çalışkanlığı “büyük ve çalışkan” niteleyicileri tarafından belirtilmiştir (İmer Ve Kocaman, 2011: 193). Nitelik adları, niteledikleri isimlerle ilgili beğeni, sayı, renk, ebat vb. belirtir.

3.1.11. Beğeni Adları: Beğeni, iletişim bağlamında süreçten ve mesajlardan keyif alma, mesajların olumlu bulunması ve talep edilmesi, belirli türlerin ise istenmemesi ve bu türlerden kaçınması şeklinde tanımlanabilir. Bu yönüyle beğeni kişisel ya da kümesel bir izler-kitle davranışının (Erol, 2012: 40) adıdır. Bu adlar, insanların hoşlanma veya hoşlanmama durumlarını gösterir. Mektuplarda Ahmed Arif bu duruma yönelik şu sözcükleri kullanmıştır:

Alfabetik Sıralama: acaip, acı, aziz, bencil, boş, çetin, çırılçıplak, çirkin, dehşetli, deli, deli, doğru, eski, fena, fıraklı, genç, gerçek, güzel, hakikatli, hayırlı, hoş, iğrenç, iri, iyi, kahrolası, karanlık, kısır, kibar, korkak, korkunç, kötü, kuvvetli, küstah, melankolik, mert, müthiş, namuslu, namussuz, parıltılı, sade, sağlam, sebepli, sevgili, şanslı, şerefli, tedirgin, tembel, terbiyesiz, yalan, yanlış, yeni, yiğit, zararlı, zengin, zevkli, zorlu.

Sıklık Sıralaması: güzel(39), doğru(13), yalan(10), iyi(7), kötü(6), yanlış(5), gerçek(4), namuslu(3), namussuz(3), çirkin(2), genç(2), hoş(2), korkunç(2), zararlı(2), acaip(1), acı(1), aziz(1), bencil(1), boş(1), çetin(1), çırılçıplak(1), dehşetli(1), deli(1), deli(1), eski(1), fena(1), fıraklı(1), hakikatli(1), hayırlı(1), iğrenç(1), iri(1), kahrolası(1), karanlık(1), kısır(1), kibar(1), korkak(1), kuvvetli(1), küstah(1), melankolik(1), mert(1), müthiş(1), parıltılı(1), sade(1), sağlam(1), sebepli(1), sevgili(1), şanslı(1), şerefli(1), tedirgin(1), tembel(1), terbiyesiz(1), yeni(1), yiğit(1), zengin(1), zevkli(1), zorlu(1).

3.1.12. Sayı Adları: Sayılar, varlık veya kavramların adedini gösteren, onları sayı yönünden belirten sözcüklerdir (Hengirmen, 1999: 312). Ahmed Arif'in mektuplarında şu sayı adları geçmektedir:

Alfabetik Sıralama: 100, 1946, 28-50, altmış, beş, beş yüz milyon, bin, binlerce, bir, birer, doksan, dördüncü, dört, elli, iki bin, iki milyar, iki, ikinci, ikiz, kırk, milyar, on, on bin, on bir, on dört, on iki, otuz, sekiz, tek, üç, üç milyon, yedi, yetmiş, yirmi dört, yüz, yüz kırk, yüzde.

Sıklık Sıralaması: bir(83), iki(31), üç(14), beş(10), dört(10), yüz(7), milyar(6), on(3), otuz(3), yedi(3), beş yüz milyon(2), iki milyar(2), sekiz(2), 100(1), 1946(1), 28-50(1), altmış(1), bin(1), binlerce(1), birer(1), doksan(1), dördüncü(1), elli(1), iki bin(1), ikinci(1), ikiz(1), kırk(1), on bin(1), on bir(1), on dört(1), on iki(1), tek(1), üç milyon(1), yetmiş(1), yirmi dört(1), yüz kırk(1), yüzde(1).

3.1.13. Renk Adları: Renk gösteren kelimelerdir: Al, yeşil, sarı... Renklerin Türkçedeki kullanım alanı oldukça geniştir. Hatta bazen sözsüz iletişim aracı da olurlar. Beyazın “teslim, anlaşma”, pembenin “iyimserlik ve hoşgörü”, mavinin “hürriyet” anlamına gelmesi veya üstü kırmızı şeritle

çizilmiş yol levhasının o yola girmeyi yasaklaması gibi bazen kültürel değerleri simgelediği, bazen de sözel olamayan anlaşma aracı olarak kullanıldığı da görülür (Korkmaz, 2007: 179). Bu yüzden söz sahibinin kullandığı renk adlarına bakarak onun ayrıntılara dikkat etmesinden siyasi tercihlerine kadar pek çok durumu okumak mümkündür. Örneğin Ahmed Arif'in "sütlü barut rengi" adlandırması varlıkları birbiriyle ilişkilendirme biçimi açısından önemlidir. Ancak yazılan metinlerin türü ve içeriği bu tür adlandırmaları sınırlandırmıştır. *Leylim Leylim*'de yer alan renk adları şunlardır:

Alfabetik Sıralama: al, beyaz, eflatun, kara, kahverengi, kırmızı, mavi, siyah, sütlü barut rengi, yeşil.

Sıklık Sıralaması: yeşil(8), kara(6), al(1), beyaz(1), eflatun(1), kahverengi(1), kırmızı(1), mavi(1), siyah(1), sütlü barut rengi(1).

3.1.14. Ebat Adları: "Bir cismin herhangi bir yöndeki uzantısı, genişlik, kapsam" biçiminde tanımlanabilecek olan ebat ile ilgili Ahmed Arif'in mektuplarında şu sözcükler mevcuttur:

Alfabetik Sıralama: büyük, dar, geniş, iri, kısa, kocaman, küçük, ufak, ufak, uzun.

Sıklık Sıralaması: büyük(18), küçük(10), iri(3), ufak(3), uzun(2), dar(1), geniş(1), kısa(1), kocaman(1), ufak(1).

3.1.15. Miktar Adları: Miktar, "bir şeyin ölçülebilir, sayılabilir veya azalır çoğalabilen durumu"dur. *Leylim Leylim*'de miktar belirten sözcükler şunlardır:

Alfabetik Sıralama: az, biraz, bol, çok, fazla, hayli, hiç.

Sıklık Sıralaması: çok(48), az(7), biraz(4), hiç(4), fazla(2), bol(1), hayli(1).

3.1.16. Yer Adları

3.1.16.1. Özel Yer Adları: Başta şehirler olmak üzere köy, kasaba, mahalle, sokak gibi yerleşim birimleri muayyendir. Bu adlar, dil bilgisinde özel isimler kategorisinin içinde gösterilirler. Kişinin yaşadığı, sözünü ettiği çevreyi kesin olarak göstermesi bakımından önemlidir. Hatta bazı özel yer adları siyasi, tarihi veya kültürel birer simge durumuna dönüşebilirler. Bu durumda belli bir düşüncenin, yaşantının da göstergesi olurlar: Silivri, Diyarbakır, İzmir vb.

Leylim Leylim adlı mektuplarda Ahmed Arif mektuplarında daha çok yaşadığı çevre olan Ankara ve onun semtlerinden (Çankaya, Esenboğa, Etimesgut, Sıhhiye, Ulus vb.) bahsetmiştir. Mektuplarda kullanılan bütün özel yer adları ise şunlardır:

Alfabetik Sıralama: Almanya, Amerika, Ankara, Antalya, Bandırma, Çankaya, Diyarbakır, Dünya, Esenboğa, Etimesgut, Fatih, Fransa, İngiltere, İstanbul, İsveç, İzmir, Karacadağ, Kenya, Kütahya, Niagara, Paris, Sıhhiye, Silivri, Ulus, Urfa, Yenişehir.

Sıklık Sıralaması: Ankara(13), İstanbul(10), Diyarbakır(5), Dünya(4), Urfa(3), İzmir(2), Yenişehir(2), Almanya(1), Amerika(1), Antalya(1), Bandırma(1), Çankaya(1), Esenboğa(1), Etimesgut(1), Fatih(1), Fransa(1), İngiltere(1), İsveç(1), Karacadağ(1), Kenya(1), Kütahya(1), Niagara(1), Paris(1), Sıhhiye(1), Silivri(1), Ulus(1).

3.1.16.2. Genel Yer Adları: “Bahçe, çarşı, dağ, ev” gibi olan ve belirli bir yere gönderimde bulunmayan yer adları genel yer adı olarak adlandırılır. Bu adların varlığı söz sahibinin yaşadığı ortamı ve onun sosyo-psikolojisini yansıtır. Ahmed Arif mektuplarında daha çok kapalı alan adları kullanmıştır: meyhane, mağara, ev, postahane vb. Bu kavram alanı ile ilgili mektuplardaki söz varlığı şöyledir:

Alfabetik Sıralama: bahçe, cihan, çarşı, dağ, derya, ev, mağara, mapushane, memleket, meyhane, ova, postane, şirket, tımarhane.

Sıklık Sıralaması: bahçe(2), dağ(2), meyhane(2), cihan(1), çarşı(1), derya(1), ev(1), mağara(1), mapushane(1), memleket(1), ova(1), postane(1), şirket(1), tımarhane(1).

3.1.17. Zaman Adları: Zaman kavramının pek çok anlamı olsa da burada ele alınan karşılığı, bir işin, bir oluşun gerçekleştiği süre veya vakittir. Ahmed Arif mektuplarına cevap alma umuduyla sık sık geçen süreden, beklemekle geçen zamanından bahsetmiştir. Bunun için daha çok gün, ay, yıl adları ve içinde bulunduğu anı yazmıştır. Bunun neticesinde mektuplarda şu söz varlığı ortaya çıkmıştır:

Alfabetik Sıralama: akşam, ay, bahar, bu sıra, bugün, demin, dün, gece, geçen hafta, gün, iki ay, saat, sabah, sene, sonbahar, şimdi, üç gün, yarım saat, yaz, yıl, yılbaşından önce.

Sıklık Sıralaması: akşam(8), gece(8), bugün(7), dün(7), yıl(6), ay(3), şimdi(3), sabah(2), iki ay(2), üç gün(2), bahar(1), bu sıra(1), demin(1), geçen hafta(1), gün(1), saat(1), sene(1), sonbahar(1), yarım saat(1), yaz(1), yılbaşından önce(1).

3.1.18. Soru adları: Türkçede soru adları, soru zarfı, soru zamiri ve soru sıfatlarından oluşur. Bunun yanında cümleyi soru cümlesine dönüştüren soru eki de (mi) vardır. Ancak ekler değerlendirme dışında tutulduğundan soru eki bu kavram alanına dâhil edilmemiştir. Buna göre, Leylim Leylim’de tespit edilen soru adları şunlardır:

Alfabetik Sıralama: hangi, kim, nasıl, nasılsın, ne kadar, ne zaman, ne, neden, nere, nerede, nereni, nereye, nettin, neye, neyini, nicesin, niçin, niye.

Sıklık Sıralaması: ne(62), nasıl(17), ne kadar(6), nicesin(3), neden(3), niye(3), nerede(3), nasılsın(3), niçin(2), hangi(2), nere(2), nereye(2), ne zaman(1), neyini(1), kim(1), nereni(1), neye(1), nettin(1).

3.1.19. Maden Adları: Madenler, ekonomik yönden değer taşıyan kıymetli varlıklardır. Bunların isimleri kullanan kişinin maddiyatına veya değer verdiği varlıklara ait verileri içerir. Leylim Leylim’de maden adlarına ait sözler azdır. Bunlar:

Alfabetik Sıralama: altın, demir.

Sıklık Sıralama: altın(1), demir(1).

3.1.20. Yön Adları: Yön, “belli bir noktaya göre olan yer, taraf”tır. Ancak yön adları bazen bir bölgenin, bir yaşam biçiminin veya bir düşüncenin de adı olabilir. Leylim Leylim’de sadece bir yerde geçen yön adı, Doğu Anadolu Bölgesi anlamındadır.

Alfabetik Sıralama: Doğu.

Sıklık Sıralama: Doğu(1).

3.1.21. Kurum Adları: Kurum adından bu çalışma için “genellikle devletle ilişkisi olan yapı veya birlik” anlaşılmalıdır. Ahmed Arif’in mektuplarında şu kurum adları geçmektedir:

Alfabetik Sıralama: Fakülte, Kuzlayacak Hanımları Koruma Derneği, Hizmetçi Bulma Kurulu, Okul.

Sıklık Sıralama: Fakülte(1), Hanımları Koruma Derneği(1), Hizmetçi Bulma Kurulu(1), Okul(1).

3.1.22. Dil Adları: Ahmed Arif’in mektuplarında şu dil adları geçmektedir. Kürtçe ve Zazaca onun doğup büyüdüğü çevrenin dilleridir. Bu bakımdan önemlidir.

Alfabetik Sıralama: Kürtçe, Türkçe, Zazaca.

Sıklık Sıralama: Türkçe(3), Kürtçe(2), Zazaca(1).

3.1.23. Ölçü Adları: TDK Güncel Türkçe Sözlükte ölçü, “bir niceliği, o nicelik için kabul edilmiş birimlerden birine göre oranlayarak değerlendirme, mizan” olarak tanımlanmıştır. Ahmed Arif mektuplarında zaman, ağırlık ve uzunluk ölçülerine ait şu sözcükleri kullanmıştır:

Alfabetik Sıralama: dakika, kilo, kilogram, metre.

Sıklık Sıralama: metre(2), kilogram(2), dakika(1), kilo(1).

3.1.24. Kavim, Boy, Millet Adları: Türkiye “yetmiş iki milleti” içinde barındıran bir coğrafyaya sahiptir. Bu ülkede yaşayan milletlerin varlığına dair şu adlar geçmektedir Leylim Leylim’de:

Alfabetik Sıralama: Ademoğulları, Arap, Kürt, Türk, Zaza.

Sıklık Sıralama: Ademoğulları(1), Arap(1), Kürt(1), Türk(1), Zaza(1).

3.1.25. Gökyüzü ve Hava Olayları ile İlgili Adlar: Gökyüzü ve hava olaylarına ait söz varlığı yazarın içinde bulunduğu zamanı, şartları, psikolojik durumu vb. aydınlatmak için önemli veriler içerir. Ahmed Arif’in mektuplarında soğuk ve yağışlı bir durumun ağırlığı göze çarpmaktadır. Mektuplarda bu kavram alanına ait sözcükler şunlardır:

Alfabetik Sıralama: ay, dünya, evren, gezegen, güneş, kar, meltem, rüzgar, serin, sis, soğuk, şimşek, yağmur, yıldız.

Sıklık Sıralama: dünya(13), kar(7), evren(3), rüzgâr(3), yıldız(3), ay(2), gezegen(1), güneş(1), meltem(1), serin(1), sis(1), soğuk(1), şimşek(1), yağmur(1).

3.1.26. Siyaset, Askerlik ve Savaşla İlgili Adlar: Mektupların siyasal zamanına ve sosyal durumuna ait bilgiler içeren bu kavram alanı ile ilgili Ahmed Arif şu sözcükleri kullanmıştır:

Alfabetik Sıralama: asker, barut, hançer, işkence, künye, mapus, namlu, pranga, pusu, yiv.

Sıklık sıralama: namlu(2), pusu(2), yiv(2), asker(1), barut(1), hançer(1), işkence(1), künye(1), mapus(1), pranga(1).

3.2. Fiiller

Fiiller, “nesnelerin zaman ve mekân içindeki yer değiştirmeleri; oluşları, kılışları, duruşları; hülâsa her türlü faaliyetleridir” (Ergin, 1998: 281). Leylim Leylim mektupları, fiiller bakımından oldukça zengindir. Ahmed Arif, Leyla Erbil ile konuşuyormuşçasına yazmıştır. Onun için cümlelerinin çoğu devriktir, içinde birden fazla fiil barındırırlar. Şu cümleler Ahmed Arif'in fiilleri ne kadar sık kullandığını göstermesi bakımından iyi birer örnek niteliğindedir: “Seni belki bir ay görmesem ne bileyim seni 3 ay, bir sene görmesem bu insana koymaz da bu bir yasak olursa ve hiç dönmek karışınca işe, çok acı oluyor Leyla” (Arif, 2012: 23), “Sensiz ne olur, ne olabilir, onu unutmamalıyım oysa” (Arif, 2012: 95), “Oturdum, okşadım, sevdim taşı” (Arif, 2012: 105).

Leylim Leylim mektuplarının söz varlığında önemli bir orana sahip olan fiiller ve onların sıklıkları şöyledir:

Alfabetik Sıralama: acılaşmak, açıklamak, açılmak, açivermek, açmak, adam etmek, adamak, af dilemek, affetmek, ağırlamak, ağlamak, akletmek, alarga geçmek, aldanmak, aldatmak, aldırma, alıkoymak, alışabilmek, alışmak, alkışlamak, almak, anlamak, anlaşılmak, anlatabilmek, anlatmak, anlayabilmek, anmak, aramak, arzulamak, asılmak, asmak, aşmak, atılmak, ativermek, atmak, avlamak, avunmak, avutabilmek, aydınlanmak, aydınlatmak, ayıplamak, bağırma, bağışlamak, bağlamak, bahsetmek, bakmak, baltalanmak, barındırmak, barışmak, basamak, basmak, bastırabilmek, başarabilmek, başlamak, başlatmak, başvurma, batırmak, batmak, becermek, beğenmek, beklemek, bekletmek, belirtmek, bellemek, benzemek, benzetmek, beraat etmek, berbat etmek, bıkmak, bırakmak, bildirmek, bilmek, biriktirmek, bitebilmek, bitirmek, bitivermek, bitmek, boğmak, boş vermek, boşalmak, boşamak, bozmak, bozulmak, bozuşmak, bulabilmek, bulaşmak, bulma, bulmak, bulunmak, burkulmak, büyüme, büyüüvermek, caymak, cesaret etmek, cevap almak, cevap vermek, cevap yazmak, cevaplamak, cevaplandırmak, çabalamak, çabuklaştırmak, çağırma, çakmak, çalışmak, çalmak, çaresiz kalmak, çarpılmak, çarpma, çatınma, çatlamak, çatmak, çekilmek, çekivermek, çekmek, çektirmek, çevirmek, çıkabilmek, çıkagelmek, çıkarmak, çıkmak, çıldırmak, çıldırtmak, çimdirmek, çocuklaşmak, çökmek, çözülmek, çözümlenmek, dağılmak, dağıtmak, danışmak, darılmak, davranmak, dayanmak, dayatmak, defetmek, değdirmek, değerlendirebilmek, değışmek, değıştirmek, değmek, deli etmek, delirmek, delirtmek, dellennek, delmek, demek, denemek, denmek, derlemek, devam etmek, devretmek, deyivermek, dikmek, dilemek, dinlemek, dinlendirmek, direnme, diyebilmek, doğma, doğranma, doğurma, dokunma, donatma, donma, doyamama, doyma, dökmek, dönme, dönüşme, dövme, dövülme, dövüşme, durdurma, durma, duyma, duyurabilmek, düşme, düşündürme,

düşünebilmek, düşünmek, düşünülme, düşürmek, düzelmek, düzeltmek, eğmek, eklemek, ekmek, ele geçirmek, emzirmek, ermek, esirgemek, eskitmek, etmek, etmemek, ettirmek, evermek, evlenmek, eylemek, eğlenmek, ezilmek, ezmek, fark etmek, fazlaya kaçmak, ferman etmek, fırlatmak, fıskırmak, gebermek, gecikmek, geçinmek, geçirmek, geçmek, gelişmek, geliştirmek, gelivermek, gelmek, gençleşmek, genişlemek, gerekmek, gerektirmek, germek, getirmek, gevşemek, gezilmek, gıpta etmek, girmek, gitmek, göndermek, göndermek, görmek, görünmek, göstermek, götürebilmek, götürmek, göze almak, gözlemek, gururlanmak, güçleşmek, gülmek, güvenmek, haber etmek, haber salmak, hafifsemek, hak etmek, hak kazanmak, hakaret etmek, halletmek, harap etmek, hatırlamak, hayallemek, hayıflanmak, hazır etmek, hazırlamak, hesap vermek, hırpalamak, hızlanmak, hor bakmak, hor görmek, hoşlanmak, ıskalamak, ıslatmak, icat etmek, içerlemek, içirmek, içmek, iddia etmek, iğrenmek, ihmal etmek, ileri gitmek, iletivermek, iletmek, ilgilendirmek, ilgilenmek, ilişmek, inanabilmek, inandırmak, inanmak, incelemek, indirmek, inmek, iptal etmek, istemek, işlemek, işleyebilmek, itelemek, itilmek, itiraf etmek, itiraz etmek, itmek, iyileşmek, iyileştirmek, izin vermek, kabul etmek, kabullenmek, kaçınmak, kaçırarak, kaçmak, kahretmek, kahretsin, kahrolmak, kalakalmak, kaldırmak, kalkmak, kalmak, kandırmak, kanıtlamak, kanmak, kapamak, kapatmak, kapılmak, kaplamak, karalamak, karışmak, karıştırmak, kaşarlanmak, katılmak, katlanıvermek, katlanmak, katmak, kavurmak, kavuşmak, kaybetmek, kaybolmak, kaydetmek, kaymak, kekitmek, kesilmek, kesinleşmek, kesmek, kestirmek, kılabilme, kılmak, kınamak, kırılmak, kırmak, kıskanmak, kışlamak, kıvanmak, kıymak, kıymet vermek, kızdırmak, kızılmak, kızmak, kocatmak, kollamak, konmak, konuşmak, koparılmak, koparmak, kopmak, korkmak, korkmamak, korkutmak, koşmak, kovalamak, koymak, köpürmek, kör etmek, körelmek, kötölemek, kudurmak, kudurtmak, kulak vermek, kullanmak, kurabilmek, kurban olmak, kurmak, kurtarmak, kurtulmak, kurutmak, kusmak, küçültmek, küfretmek, küsmek, mahkum etmek, mahvetmek, mecbur etmek, merak olmak, merhabalaşmak, mesut olmak, mızımızlanmak, mutlandırmak, müsaade etmek, napatmak, nefret, etmekneylemek, nispetlenmek, nitmek, okşamak, okumak, olmak, oluvermek, onarmak, oturmak, oturtmak, oturtuvermek, oynamak, ödemek, öğrenmek, öğretmek, öğütmek, öldürmek, ölmek, önemsemek, önlenmek, öpmek, örnekleşmek, övünmek, özenmek, özlemek, özenmek, özür dilemek, parçalanmak, patlamak, paylamak, perişan etmek, pişirmek, pullamak, rahat etmek, rahatlamak, rast gelmek, rastlamak, razı olmak, resmi kaçmak, reva görmek, rica etmek, saçivermek, saçmak, saçmalamak, sağ kalmak, sağ olmak, sağlayabilmek, sağmak, sağmak, sakınmak, saklamak, saklayabilmek, salıvermek, salmak, sanmak, sararmak, sarılmak, sarmak, sarsılmak, satmak, savunmak, sayabilmek, sayılmak, saymak, sebep olmak, selam etmek, selamlamak, sermek, serpmek, seslenmek, sevdirmek, sevilme, sevindirmek, sevinmek, sevişmek, sevmek, seyretmek, sıçramak, sıkılmak, sıkılamak, sıyrılmak, sızlamak, silkinmek, silmek,

soğumak, solmak, sonsuzlaşmak, sorabilmek, sormak, soruvermek, soymak, sökmek, söktürmek, sömürtmek, sövmek, söylemek, söylenmek, söyleşmek, söz etmek, söz vermek, sözünde durmak, sunmak, susmak, susturulmak, sürmek, şakılamak, şaşırarak, şaşırtmak, şaşmak, şenlendirmek, şeref vermek, şımartmak, şişirmek, şişmek, tahmin etmek, takılmak, takınılmak, takip etmek, takmak, tamamlamak, tamlamak, tanımak, tanışmak, tanıyabilmek, tartışmak, tarumar etmek, tasarlamak, taşımak, taşırmak, tavsiye etmek, temizlemek, tepmek, tercih etmek, terklemek, terslemek, teşekkür etmek, teşvik etmek, tetik etmek, tiksirmek, titremek, tokatlamak, toparlanmak, tutmak, tutulmak, tükenmek, tüketmek, türemek, uçmak, uçurmak, uğramak, uğraşmak, ulaşmak, ummak, umutlanmak, unutulmak, unutmak, unutturmak, unutuvermek, usandırmak, usanmak, uslanmak, ustalaşmak, utanmak, uyanmak, uydurmak, uydurulmak, uymak, uyumak, uyuşmak, uyuşturmak, uyutmak, uzamak, uzanmak, uzatmak, ürpermek, üşümek, üzme, üzülme, vaat etmek, var olmak, vardırma, varmak, vazgeçme, vehmetme, verebilmek, verem olmak, verilme, veriştirme, vermek, vızgelme, vurmak, vurulma, yadırgama, yağma, yakıştırma, yakma, yalvarma, yanaştırabilme, yanılma, yanma, yapabilme, yapılmak, yapışma, yapma, yaptırmak, yarabilme, yaralama, yarama, yararlanma, yaratılma, yaratma, yardım etmek, yargılama, yaşamak, yaşanma, yaşatma, yaşlanma, yatıverme, yatma, yayınlama, yayınlanma, yayınlama, yayma, yazabilme, yazışma, yazıverme, yazma, yedirme, yeltenme, yemek, yemin etmek, yenebilme, yenilme, yenme, yetinme, yetirme, yetişme, yetme, yıkama, yıkılma, yırtma, yitirme, yitme, yoklama, yol gösterme, yolma, yorma, yorulma, yorumlama, yönelme, yönetme, yudumlama, yumak, yutma, yuvarlama, yüceltme, yükleme, yükselme, yüküleme, yürüme, zannetme, zarflama, zehirlenme, ziyaret etmek, zorlama.

Sıklık Sıralama: olmak(257), bilmek(118), yazma(99), demek(96), gelme(96), isteme(92), etme(79), alma(60), öpme(57), sevmek(48), gitme(46), verme(42), gönderme(41), yapma(41), söyleme(35), anlama(32), bakma(30), bulma(30), düşünme(30), affetme(28), atma(27), duyma(24), sanma(24), çıkmak(24), inanma(23), anlatma(22), bekleme(21), görme(21), getirme(20), kalma(20), yeme(20), geçme(19), tutma(19), unutmak(18), okuma(17), iletme(17), çekme(16), götürme(16), korkma(16), varma(16), kızma(14), bitme(13), düşme(13), kaçma(13), sorma(13), yaşamak(13), konuşma(12), yetme(12), dileme(11), durma(11), sevinme(11), yatma(11), takma(10), utanma(10), çalışma(10), çıkarma(10), ölme(10), öldürme(10), cevap verme (8), kesme(8), yanma(8), yayınlama(8), üzme(8), alışma(7), arama(7), bağışlama(7), başlama(7), bulunma(7), bırakma(7), geçirme(7), hatırlama(7), kahretme(7), sıkma(7), tanıma(7), vurma(7), üşümek(7), anlatabilmek(6), dayanma(6), koyma(6), kullanma(6), çatlama(6),

ilgilenmek(6), içermek(6), içmek(6), mecbur olmak(6), açmak(5), ağlamak(5), bağlamak(5), cevaplamak(5), dellenmek(5), değişmek(5), dönmek(5), ezilmek(5), girmek(5), karışmak(5), kurtulmak(5), küfretmek(5), kıymak(5), oturmak(5), satmak(5), saymak(5), sıkılmak(5), uydurmak(5), yalvarmak(5), üzülme(5), bahsetmek(4), batmak(4), bekletmek(4), delirmek(4), değmek(4), doymak(4), doğurmak(4), dövmek(4), ermek(4), gecikmek(4), gerekmek(4), gülmek(4), hor görmek(4), kavuşmak(4), kaybolmak(4), kurtarmak(4), kırmak(4), merak etmek(4), öğrenmek(4), övünmek(4), sağ olmak(4), ummak(4), usanmak(4), yazıvermek(4), yürümek(4), yırtmak(4), aldanmak(3), aldatmak(3), asmak(3), benzetmek(3), beraat etmek(3), beğenmek(3), çalmak(3), çarpılmak(3), çıldırma(3), dinlemek(3), dokunmak(3), dövüşmek(3), gebermek(3), işlemek(3), itelemek(3), kabul etmek(3), kahrolmak(3), karıştırmak(3), katlanmak(3), kaymak(3), kesilmek(3), kestirmek(3), kopmak(3), kıvanmak(3), ödemek(3), paylamak(3), rica etmek(3), sarmak(3), sarılmak(3), sayılmak(3), sermek(3), sevdirmek(3), sevişmek(3), söz etmek(3), susmak(3), sürmek(3), şaşmak(3), tahmin etmek(3), taşımak(3), teşekkür etmek(3), tiksirmek(3), tutulmak(3), uğramak(3), vazgeçmek(3), verebilmek(3), verilmek(3), yapılmak(3), yaratmak(3), yenmek(3), yitirmek(3), yitmek(3), yorumlamak(3), açılmak(2), aldırma(2), anlaşılmak(2), asılmak(2), aydınlanmak(2), ayıplamak(2), benzemek(2), bitirmek(2), boşalmak(2), boş vermek (2), bozulmak(2), bulaşmak(2), çakmak(2), çarpma(2), çatmak(2), çağırma(2), çevirmek(2), çıkabilmek (2), çözümlenmek(2), davranmak(2), dayatmak(2), dağılmak(2), dağıtmak(2), değiştirmek(2), devam etmek(2), dikmek(2), durdurmak(2), dökmek(2), düşürmek(2), ele geçirmek(2), ezmek(2), göndermek(2), görünmek(2), hak etmek(2), hoşlanmak(2), icat(2), inmek(2), itiraf etmek(2), itiraz etmek(2), kaçırmak(2), kalakalmak(2), kalkmak(2), katlanıvermek(2), katmak(2), kaybetmek(2), kekitmek(2), kılmak (2), kollamak(2), kötülemek(2), kurban olmak(2), kurmak (2), kurutmak(2), kusmak(2), mesut olmak(2), neylemek(2), oynamak(2), özür dilemek(2), saçmalamak(2), salmak(2), sorabilmek(2), soymak(2), sövmek(2), sözünde durmak(2), şaşırtmak(2), takılmak(2), tanışmak(2), tavsiye etmek(1), temizlemek(2), tercih etmek(2), tükenmek(2), tüketmek(2), ulaşmak(2), umutlanmak(2), uymak(2), uyumak(2), uzamak(2), uğraşmak(2), vardırmak(2), yadırgamak(2), yakmak(2), yakıştırmak(2), yapabilmek(2), yaptırmak(2), yaramak(2), yargılamak(2), yazabilmek(2), yaşatmak(2), yeltenmek(2), yemin etmek(2), yoklamak(2), yormak(2), yüklemek(2), yükselmek(2), yıkamak(2), zorlamak(2), acılaşmak(1), açıklamak(1), açılmak(1), adam etmek(1), adamak(1), af dilemek(1), ağırlamak(1), akletmek(1), alarga geçmek(1), alıkoymak(1), alışabilmek(1), alkışlamak(1), anlayabilmek(1), anmak(1), arzulamak(1), aşmak(1), atılmak(1), atıvermek(1), avlamak(1), avunmak(1), avutabilmek(1), aydınlatmak(1), bağlamak(1), baltalanmak(1), barındırmak(1), barışmak(1), basamak(1), bastırabilmek(1), başarabilmek(1), başlatmak(1), başvurmak(1), batırmak(1), becermek(1), belirtmek(1), bellemek(1), berbat etmek(1), bıkmak(1), bildirmek(1), biriktirmek(1),

bitebilmek(1), bitivermek(1), boğmak(1), boşamak(1), bozmak(1), bozuşmak(1), bulabilmek(1), bulma(1), burkulmak(1), büyümek(1), büyüüvermek(1), çaymak(1), cesaret etmek(1), cevap almak(1), cevap yazmak(1), cevaplandırmak(1), çabalamak(1), çabuklaştırmak(1), çaresiz kalmak(1), çatınmak(1), çekilmek(1), çekivermek(1), çektirmek(1), çıkagelmek(1), çıldırtmak(1), çimdirmek(1), çocuklaşmak(1), çökmek(1), çözülmek(1), danışmak(1), darılmak(1), defetmek(1), değdirmek(1), değerlendirebilmek(1), deli etmek(1), delirtmek(1), delmek(1), denemek(1), denmek(1), derlemek(1), devretmek(1), deyivermek(1), dinlendirmek(1), direnmek(1), diyebilmek(1), doğmak(1), doğranmak(1), donatmak(1), donmak(1), doyamamak(1), dönüşmek(1), dövülmek(1), duyurabilmek(1), düşündürmek(1), düşünebilmek(1), düşünölmek(1), düzelmek(1), düzeltmek(1), eğmek(1), eklemek(1), ekmek(1), emzirmek(1), esirgemek(1), eskitmek(1), etme(1), ettirmek(1), evermek(1), evlenmek(1), eylemek(1), eylene(1), fark etmek(1), fazlaya kaçmak(1), ferman etmek(1), fırlatmak(1), fıskırmak(1), geçinmek(1), gelişmek(1), geliştirmek(1), gelivermek(1), gençleşmek(1), genişlemek(1), gerektirmek(1), germek(1), gevşemek(1), gezilmek(1), gıpta etmek(1), göstermek(1), götürebilmek(1), göze almak(1), gözlemek(1), gururlanmak(1), güçleşmek(1), güvenmek(1), haber etmek(1), haber salmak(1), hafıfsemek(1), hak kazanmak(1), hakaret etmek(1), halletmek(1), harap etmek(1), hayallemek(1), hayıflanmak(1), hazır etmek(1), hazırlamak(1), hesap vermek(1), hırpalamak(1), hızlanmak(1), hor bakmak(1), iskalamak(1), ıslatmak(1), içirmek(1), iddia etmek(1), iğrenmek(1), ihmal etmek(1), ileri gitmek(1), iletivermek(1), ilgilendirmek(1), ilişmek(1), inanabilmek(1), inandırmak(1), incelmek(1), indirmek(1), iptal etmek(1), işleyebilmek(1), itilmek(1), itmek(1), iyileşmek(1), iyileştirmek(1), izin vermek(1), kabullenmek(1), kaçınmak(1), kahretsin(1), kaldırmak(1), kandırmak(1), kanıtlamak(1), kanmak(1), kapamak(1), kapatmak(1), kapılmak(1), kaplamak(1), karalamak(1), kaşarlanmak(1), katılmak(1), kavurmak(1), kaydetmek(1), kesinleşmek(1), kılabilir(1), kınamak(1), kırılmak(1), kıskanmak(1), kışlamak(1), kıymet vermek(1), kızdırmak(1), kızılmak(1), kocatmak(1), konmak(1), koparılmak(1), koparmak(1), korkmamak(1), korkutmak(1), koşmak(1), kovalamak(1), köpürmek(1), kör etmek(1), körelmek(1), kudurmak(1), kudurtmak(1), kulak vermek(1), kurabilmek(1), küçölmek(1), küsmek(1), mahkum etmek(1), mahvetmek(1), mecbur etmek(1), merhabalaşmak(1), mızımızlanmak(1), mutlandırmak(1), müsaade etmek(1), napatmak(1), nefret etmek(1), nispetlenmek(1), nitmek(1), okşamak(1), oluvermek(1), onarmak(1), oturtmak(1), oturtuvermek(1), öğretmek(1), öğötmek(1), önemsemek(1), önlenmek(1), örnekleşmek(1), özenmek(1), özlenmek(1), parçalanmak(1), patlamak(1), perişan etmek(1), pişirmek(1), pullamak(1), rahat etmek(1), rahatlamak(1), rast gelmek(1), rastlamak(1), razı olmak(1), resmi kaçmak(1), reva görmek(1), saçivermek(1), saçmak(1), sağmak(1), sağ kalmak (1), sağlayabilmek(1), sağmak(1), sakınmak(1), saklamak(1), saklayabilmek(1), salıvermek(1), sararmak(1), sarsılmak(1), savunmak(1), sayabilmek(1), sebep olmak(1), selam etmek(1),

selamlamak(1), serpmek(1), seslenmek(1), sevmek(1), sevindirmek(1), seyretmek(1), sıçramak(1), sıyrılmak(1), sızlamak(1), silkinmek(1), silmek(1), soğumak(1), solmak(1), sonsuzlaşmak(1), soruvermek(1), sökmek(1), söktürmek(1), sömürtmek(1), söylenmek(1), söyleşmek(1), söz vermek(1), sunmak(1), susturulmak(1), şakılamak(1), şaşırarak(1), şenlendirmek(1), şeref vermek(1), şımartmak(1), şişirmek(1), şişmek(1), takınılmak(1), takip etmek(1), tamamlamak(1), tamlamak(1), tanıyabilmek(1), tartışma(1), tarumar etmek(1), tasarlamak(1), taşırarak(1), tepmek(1), terklemek(1), terslemek(1), teşvik etmek(1), tetik etmek(1), titremek(1), tokatlamak(1), toparlanmak(1), türemek(1), uçmak(1), uçurmak(1), unutabilmek(1), unutturmak(1), unutuvermek(1), usandırmak(1), uslanmak(1), ustalaşmak(1), uyanmak(1), uydurulmak(1), uyuşmak(1), uyuşturmak(1), uyutmak(1), uzanmak(1), uzatmak(1), ürpermek(1), vaat etmek(1), var olmak(1), vehmetmek(1), verem olmak (1), veriştirmek(1), vızgelmek(1), vurulmak(1), yağmak(1), yanaştırabilmek(1), yanılmak(1), yapışmak(1), yarabilmek(1), yaralamak(1), yararlanmak(1), yaratılmak(1), yardım etmek(1), yaşanmak(1), yaşlanmak(1), yatıvermek(1), yayınlanmak(1), yayınlamak(1), yaymak(1), yazışmak(1), yedirmek(1), yenebilmek(1), yenilmek(1), yetinmek(1), yetirmek(1), yetişmek(1), yıkılmak(1), yol göstermek(1), yolmak(1), yorulmak(1), yönelmek(1), yönetmek(1), yudumlamak(1), yumak(1), yutmak(1), yuvarlamak(1), yüceltmek(1), yükülemek(1), zannetmek(1), zarflamak(1), zehirlenmek(1), ziyaret etmek(1).

3.3. Terim Adları

Terim, Türkçe Güncel Sözlükte “bir bilim, sanat, meslek dalıyla veya bir konu ile ilgili özel ve belirli bir kavramı karşılayan kelimelerdir” biçiminde tanımlanmıştır. Ahmed Arif, mektuplarında kendi işine uygun, özellikle edebiyat ve şiirle ilgili, terimler kullanmıştır. Okurlar, onun mektuplarındaki terimlerden hangi iş ile meşgul olduğunu rahatlıkla anlayabilirler. Bu terimler ve sıklıkları şöyledir:

Alfabetik Sıralama: abstrait şiir, kompozisyon, mısra, pasaj, pasaj, şiir, biyolojik, dergi, destan, dörtlük, felsefe, fizik, fizyoloji, gazete, hikâye, kompozisyon, mektup, metafizik, mısra, müzik, pasaj, psikoloji, psikolojik, resim, sanat, sosyoloji, şair, şiir, türkü.

Sıklık Sıralama: mektup(42), şiir(37), dergi(11), şair(8), mısra(7), destan(3), hikâye(3), resim(3), gazete(2), kompozisyon(2), müzik(2), pasaj(2), sanat(2), türkü(2), abstrait şiir(1), biyolojik(1), dörtlük(1), felsefe(1), fizik(1), fizyoloji(1), kompozisyon(1), metafizik(1), mısra(1), pasaj(1), psikoloji(1), psikolojik(1), sosyoloji(1), şiir(1),

3.4. İkilemeler

İkileme, bir varlığı veya bir eylemi karşılamak üzere bir araya gelen eş görevli iki veya daha çok kelimenin oluşturduğu söz öbeğidir. Bir araya gelen bu kelimeler biçim ve anlam bakımından birbiriyle bağlantılıdır (Karaağaç, 2013b: 486). Yinelemelerde temel amaç, sözün anlamını güçlendirmek veya onu zenginleştirmektir. Ahmed Arif mektuplarında şu ikilemelere yer vermiştir:

Alfabetik Sıralama: ana baba, ara sıra, avurt zavurt, az çok, bağıra bağıra, bir iki, birer ikişer, böyle böyle, bula bula, çerden çöpten, çın çın, çırıl çıplak, çiğ çiğ, çoluk çocuk, dobra dobra, doğru dürüst, dört beş, dört dörtlük, durup dururken, dünya dünya, er geç, eş dost, filan filan, gide gide, git gide, harf harf, haydi haydi, hece hece, hüngür hüngür, ısl ıslıdı, ıvır zıvır, için için, iki üç, kadın erkek, kana kana, kapı kapı, karı kız, karşı karşıya, kayıtsız şartsız, kendi kendine, kent kent, kış kıyamet, kolay kolay, paldır küldür, parça parça, pırıl pırıl, pul pul, sağ salım, salına salına, satır satır, sık sık, sindire sindire, sorgusuz sualsiz, şöyle böyle, şuna buna, şuna buna, şusu busu, tek tek, tepeden tırnağa, töbe töbe, uzun uzun, üç beş, yavaş yavaş, yüz yüze, zaman zaman.

Sıklık Sıralama: üç beş(4), bir iki(2), doğru dürüst(2), git gide(2), hüngür hüngür (2), karı kız(2), kayıtsız şartsız(2), kendi kendine (2), tek tek(2), yüz yüze(2), ana baba(1), ara sıra(1), avurt zavurt (1), az çok(1), bağıra bağıra (1), birer ikişer (1), böyle böyle(1), bula bula(1), çerden çöpten (1), çın çın(1), çırıl çıplak(1), çiğ çiğ(1), çoluk çocuk(1), dobra dobra(1), dört beş(1), dört dörtlük(1), durup dururken(1), dünya dünya (1), er geç(1), eş dost (1), filan filan(1), gide gide(1), harf harf(1), haydi haydi (1), hece hece(1), ısl ıslıdı(1), ıvır zıvır(1), için için(1), iki üç(1), kadın erkek(1), kana kana(1), kapı kapı(1), karşı karşıya(1), kent kent(1), kış kıyamet(1), kolay kolay(1), paldır küldür(1), parça parça(1), pırıl pırıl(1), pul pul(1), sağ salım(1), salına salına(1), satır satır (1), sık sık(1), sindire sindire(1), sorgusuz sualsiz (1), şöyle böyle (1), şuna buna(1), şuna buna (1), şusu busu(1), tepeden tırnağa(1), töbe töbe(1), uzun uzun(1), yavaş yavaş(1), zaman zaman(1).

3.5. Deyimler

Deyimler, “bireysel ve nedenli olan bir söz dizimi biriminin genelleşip yaygınlaşarak nedenliliğini yitirmesi ile ortaya çıkan ve tek bir sözlük birimi olarak algılan söz öbekleridir”. (Karaağaç, 2013b: 271-272). Varlığın, durumun, sıfatın veya bir hareketin adı olarak da kullanılabilen deyimler, “kalıp sözlerin en yaygın türüdür” (Karaağaç, 2013b: 271) ve ait oldukları “toplumun dünya görüşünü, yaşam biçimini, çevre koşullarını, gelenek, görenek ve inançlarını, önem verdiği varlık ve kavramları, kısaca maddi ve manevi kültürünü yansıtan, o toplumun düşünme biçimini, hatta nükteli buluşlarını ortaya koyarlar” (Aksan, 2011: 91). Leylim Leylim mektuplarında Ahmed Arif’in duygularını yansıtan, onun mektup yazma anındaki içsel dünyasını gösteren deyimler sıkça kullanılmıştır: “deli divane olmak, destan yazmak, göze almak, gözlerinde büyüme, yüreği hop hop etmek” vb. Mektuplarda bulunan deyimler ve onların sıklıkları şöyledir:

Alfabetik Sıralama: ağzına kilit vurmak, ağzını sıkı tutmak, ağzının payını almak, akıl vermek, aklına yatmak, bağrına taş basmak, başını döndürmek, başını kaşıyacak vakti olmamak, bel vermek, bir kuzudan iki post çokarmak, boyunun ölçüsünü almak, bulunmaz hint kumaş değil, burnu Kafdağı’nda olmak, burnunun dibi, burun sokmak, çene çalmak, dalga geçmek, deli divane olmak, deli olmak, destan yazmak, dikine gitmek, dize gelmek, eli kalem tutmak, elinden geleni yapmak,

elinin altında olmak, göze almak, gözlerinde büyümek, hayırlı olmak, hayrı dokunmak, hor bakmak, hor görmek, hora geçmek, ipe sapa gelmemek, ipe un sermek, ipe çekmek, kazık yemek, kulak asmak, kuzu gibi, ocağına düşmek, öldü mü kaldı mı, ömrü bol olmak, önünde diz çökmek, örsteki demir gibi dövülmek, sabrını taşımak, sayıp dökmek, sıkıntıdan patlamak, sırtında taş taşımak, şad etmek, şükür süpürgesi değmemek, tüyleri diken diken olmak, umudu kesmemek, yerden alıp gökte yemek, yüreği hop hop etmek.

Sıklık Sıralama: ağzına kilit vurmak (1), ağzını sıkı tutmak (1), ağzının payını almak(1), akıl vermek (1), aklına yatmak (1), bağına taş basmak (1),başını döndürmek (1), başını kaşıyacak vakti olmamak (1), bel vermek(1), bir kuzudan iki post çokarmak(1), boyunun ölçüsünü almak (1), bulunmaz Hint kumaşı değil (1), burnu Kafdağı'nda olmak (1), burnunun dibi (1), burun sokmak (1), çene çalmak (1), dalga geçmek (1), deli divane olmak(1), deli olmak(1), destan yazmak (1), dikine gitmek (1), dize gelmek (1), eli kalem tutmak (1), elinden geleni yapmak (1),elinin altında olmak (1), göze almak(1), gözlerinde büyümek(1), hayırlı olmak(1), hayrı dokunmak (1), hor bakmak (1), hor görmek (1), hora geçmek (1), ipe sapa gelmemek (1), ipe un sermek (1), ipe çekmek (1), kazık yemek (1), kulak asmak (1), kuzu gibi(1), ocağına düşmek (1), öldü mü kaldı mı(1), ömrü bol olmak(1), önünde diz çökmek(1), örsteki demir gibi dövülmek (1), sabrını taşımak (1), sayıp dökmek (1), sıkıntıdan patlamak(1), sırtında taş taşımak(1), şad etmek (1), şükür süpürgesi değmemek (1), tüyleri diken diken olmak(1), umudu kesmemek(1), yerden alıp gökte yemek(1), yüreği hop hop etmek(1).

3.6. Yazara veya Yaşadığı Yöreye Özgü Sözler

Ahmed Arif, yazdığı metinlerin türünden veya yazdıklarının sadece bir kişi (Leyla Erbil) tarafından okunacağını düşündüğünden olsa gerek çoğu zaman, özellikle fiil çekimlerinde, standart Türkçenin dışına çıkmıştır. Yine mektuplarda geçen yöresel kalıp sözler, yiyecek adları ve bazı Kürtçe ifadelerden yapılar da yazarın bireysel söylemini ve dil alışkanlıklarını görmek mümkün olmuştur. Mektuplarda bu kavram alanında değerlendirilebilecek söz birimleri şunlardır:

Alfabetik Sıralama: acep, bacış, bakiyim, bastık, bencileyin, bıçkılanmış dal gibi ayrı düşmek, bulucan, çatlıycan, dellenmek, demincek, dırnak, diycek, diyceksin, diycem, e mi, edemiycem, eyicene, gına, hayallemek, he mi vallah he mi billah, he mi,herhal, kadalara beni alsın, kadan alım başan dönüm vah kezap, kadan alım, kekitmek, kerte, kız kısmı, köpük sucuğu, kurban başan, kurban ederem, mazgalların zezemelerin, memed, ne idüğü belli, nettin, neylemek, nicesin, nidelim, nispetlenmek, nitmek,nuska, olamıycan, olucan, öperem, örnekleşmek, öskemişem, pişman değilim, Safo, sak (Kürtçe dal), seni görüm, sütlü barut rengi, şıppıdak, terklemek, usantı, üşütüp etmeyin, vızgelmek, yapıcan, yaşıycaz, yazamıycak, yükülemek, zalım.

Sıklık Sıralama: herhal(9), dellenmek(5), acep(3), dellenmek(3), yapıcan(3), gayrı(2), kekitmek(2), neylemek(2), nicesin(2), nidelim(2),bacış(1), bakiyim(1), bastık (1), bencileyin(1),bıçkılanmış dal gibi

ayrı düşmek (1), bulucan(1), çatlycan(1), demincek(1), dırnak(1), diycek(1), diyceksin(1), diycem(1), e mi(1), edemiycem(1), eyicene(1), gına(1), hayallemek(1), he mi vallah he mi billah(1), he mi(1), kadalara beni alsın(1), kadan alım başan dönüm vah kezap(1), kadan alım(1), kerte(1), kız kısmı(1), köpük sucuğu(1), kurban başan(1), kurban ederem(1), mazgalların zemzemelerin(1), memed(1), ne idüğü belli(1), nettin(1), nispetlenmek(1), nitmek(1), nuska(1), olamıycan(1), olucan(1), öperem(1), örneklemek(1), öskemişem(1), pişman değilim(1), Safo(1), sak (kürtçe dal) (1), seni görüm(1), sütlü barut rengi(1), şıppıdak(1), terklemek(1), usantı(1), üşütüp etmeyin(1), vızgelmek(1), yaşıycaz(1), yazamıycak(1), yükümlemek(1), zalım(1).

3.7. Argo

Argo, “bir toplumun bütün birey veya sosyal topluluklarında görülebilecek bir tavrın, sosyal yapı karşısındaki bir duruşun dilidir” (Karaağaç, 2013b: 476). Ahmed Arif, Leyla Erbil'e olan aşktan istediği sonucu alamadığı için kendi durumunu (kaşarlandım vb.), kızgınlığını (basarım kalayı vb.) veya bu aşkla ilişkilendirilebilecek diğer kişileri (evlenme dalgan vb.) çoğu zaman argo sözcüklerle anlatmıştır. Mektuplarda var olan argo söz varlığına ait unsurlar şunlardır:

Alfabetik Sıralama: ağız dolusu kalay basmak, amma da kıyak, astın bizi, basarım kalayı, caka satmak, dümen çevirmek, enayiliğine doymamak, evlenme dalgan, gebermek, geberteceğim, haydi yallah, herif, herifi çarptın, höst oradan, iyi halt ettin, kaşarlandım, kızı kafeslemek, nalları dikmek, sarsak, selam çakmak, tornadan geçirmek, tüyüp yitti, ulan, vay anasına, yontulucam.

Sıklık Sıralama: ulan (9), ağız dolusu kalay basmak(1), amma da kıyak(1), astın bizi(1), basarım kalayı(1), caka satmak(1), dümen çevirmek(1), enayiliğine doymamak(1), evlenme dalgan(1), gebermek(1), geberteceğim(1), haydi yallah(1), herif(1), herifi çarptın(1), höst oradan(1), iyi halt ettin(1), kaşarlandım(1), kızı kafeslemek(1), nalları dikmek(1), sarsak(1), selam çakmak(1), tornadan geçirmek(1), tüyüp yitti(1), vay anasına(1), yontulucam(1).

3.8. Sövgü Sözleri

Sövgü, toplumun inancını, yaşantısını, adet ve geleneklerini aşağılayıcı, çoğu zaman da cinsellik, pislik gibi hoş görülme sözleriyle bunları ilişkilendiren dil yapılarıdır. “Günlük dilin birçok tabu sözleri, bilhassa da, gizli düşmanlık, karşı çıkma, umutsuzluk gibi duygular ifade eden, açık saçık ve yasaklı sözlerle gerçekleştirilen” (Karaağaç, 2013a: 548) bir kullanım biçimidir. Ahmed Arif, Leyla Erbil'e olan aşkında aciz kaldığı durumlar, sitemleri, birilerine karşı söyleyemediği karşı çıkışları için sıkça sövgü sözlerine sıkça başvurmuştur. Mektuplarda bu kavram alanına giren sözler ve sıklıkları şunlardır:

Alfabetik Sıralama:

a..s.keceğim, ağzına sığ .rım, aptal, bi bok bildiğim yok, bir bok değilim, bir bok, bir boklar yerim, bir bokluk mu var, bok, bok etti, bok makinesi, bok soyu, bok temeğe, bok yediğim, bok yemem,

bok yoluna gitmek, boku yediğimin resmidir, dininden imanından başlarım, domuz, dürzü, eşek gibi, hassiktir lan, hergele, hergelelik, hiçbir bok değilim, i..lerden, i...ler, ibne, it hali, it yese kudurur, it, kahbe harcı, kahpe, kıçımından ayrılmıyorlar, ne bok yerim o boku yese, ne bok, o boku yiycen, o...döllüğü, orospu, ödleri boklarına karışmak, puşt, puştça, puştluk, s..mışlar a..sını, s..tir et anasını, s.ktirçekme, s.ktirici, si..im, si..lemem, siktir et, tefe gerilemeyen götünü davula germe, ulan serseri, yalaklar, yandın gavur a.. gibi, yenen boklar.

Sıklık Sıralama: siktir et(7), bok(3), s.ktirici(3), hassiktir lan(2), hergele(2), puştluk(2), a..s.keçeğim(1), ağzına sıç .rım(1), aptal(1), bi bok bildiğim yok(1), bir bok değilim(1), bir bok(1), bir boklar yerim(1), bir bokluk mu var(1), bok etti(1), bok makinesi(1),bok soyu(1), bok temeğe(1),bok yediğim(1), bok yemem(1), bok yoluna gitmek(1), bok(1), boku yediğimin resmidir(1), dininden imanından başlarım(1), domuz(1), dürzü(1), eşek gibi(1), hergelelik(1), hiçbir bok değilim(1),i..lerden(1), ibne(1), i...ler(1), it hali(1), it yese kudurur(1), it(1), kahbe harcı(1), kahpe(1), kıçımından ayrılmıyorlar(1), ne bok , bir bok (1), ne bok yerim(1), o boku yese(1), o boku yiycen(1), o...döllüğü(1), orospu (1), ödleri boklarına karışmak(1), puşt(1), puştça(1), s..mışlar a..sını(1), s..tir et anasını(1), s.ktir çekme(1), si..im (1), si..lemem(1), tefe gerilemeyen götünü davula germe(1), ulan serseri(1), yalaklar(1), yandın gavur a.. gibi(1), yenen boklar(1).

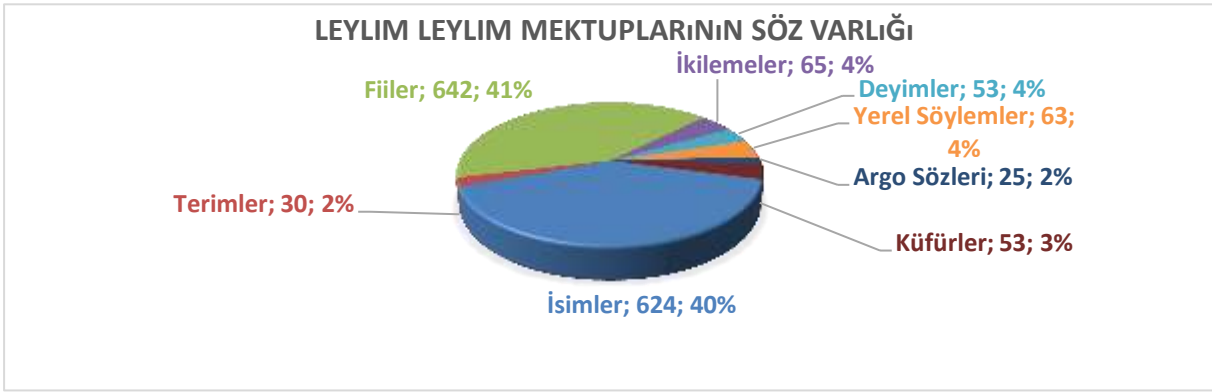
4. Sonuç Ve Öneriler

Ahmed Arif, “*Toplumcu Gerçekçi Şairler*” veya “*1940 Kuşağı*” diye bilinen sanatçılardan biridir. Diyarbakırlıdır. Eselerindeki coşkulu ve romantik söylem sayesinde döneminin en etkin şairlerinden biri olmuştur. Leyla Erbil, Türk edebiyatının saygın kadın yazarlarından biridir. Ahmed Arif ile tanıştığında 20’li yaşlarında idi ve daha önce evlenip boşanmıştı. Ancak Ahmed Arif’in aşkına karşılık vermemiş, Mehmet Erbil ile evlenmiştir. Bu evlilik Ahmed Arif’i derinden etkilenmiş ama aşkını haykırmasına, uzun yıllar Leyla Erbil’e mektuplar yazmasına engel olamamıştır. Şair aşkını, çoğunluğunu 1954-1959 yılları olmak üzere 1977’ye kadar Leyla Erbil’e mektuplar yazmış, aşkını ve yaşadıklarını anlatmıştır. Bu mektuplar, “sadece aşkı değil dönemin entelektüel ortamını, yayıncılık dünyasını, Ahmed Arif’in sürgün günlerini ve yaşadığı siyasi baskıyı” (Avcı, 2013) gösteren önemli tarihi vesikalardır.

Ahmed Arif ile Leyla Erbil arasındaki ilişki, daha çok Ahmed Arif merkezlidir. Çünkü 31 Aralık 1956 tarihli mektupta, Leyla Erbil’in Ahmed Arif’e hiçbir zaman duygusal anlamda bir karşılık vermediği görülmektedir. Ama durumu tek taraflı bir aşk olarak görmek de Ahmed Arif’in duygularını küçümsemek anlamına gelir. O, Leyla Erbil’e hastalık derecesinde tutkundur. Bu yüzden onun duyguları âşıktan da ötedir. Leyla Erbil, onun hayatının en anlamlı parçasıdır. Onu hayata bağlayan en önemli güçtür. “Canım Leylam” diye başlayan tarihsiz bir mektubunda şu sözler

Ahmed Arif'in Leyla Erbil'e yüklediği anlamı göstermesi bakımından önemlidir: “Seni sevmek, çekip alıyor, kurtarıyor beni. Bağıra bağıra dağlara taşlara vurup, seni sevmenin korkunç yeterliğini anlatmalıyım bu aptallara” (Arif, 2012: 158). Böyle bir sevgi Leyla Erbil'i Ahmed Arif'in gözünde “hanım, dost, kardeş, kız, peygamber”, hatta “Tanrı” yapmıştır. Bu yüzden mektuplarının çoğunu “Kulun” imzasıyla göndermiştir. En büyük arzusu da bu kulluğa karşılık bulabilmektir. Mektuplarda “Yaz, yaz, yaz işte!” ısrarlarının ve “yazmak” ile ilgili sözcüklerin sayıca fazla (Yazmak fiili 99 kez tekrar edilmiştir.) olmasının nedeni budur. Bütün bunlar göz önünde bulundurulduğunda Ahmed Arif'in mektupları, büyük bir hastalığın inlemeleri veya feryatları olarak adlandırılabilir. Bu yüzden çalışmaya “Bir Şairin Aşk İniltileri” adı verilmiştir.

Ahmed Arif'in mektuplarındaki söz varlığına ait sayısal veriler ve bunların grafiksel dağılımı şöyledir:

Ahmed Arif'in yazdığı mektuplarda fiillerin önemli bir yeri vardır. Toplam söz varlığının %41'i fiillerden oluşur. Çünkü yazar, Leyla Erbil ile konuşuyormuşçasına yazmıştır. Cümlelerinin çoğu devriktir ve içinde birden fazla fiil bulunur. Hatta “Oturdum, okşadım, sevdim taşı” (Arif, 2012: 105) cümlesinde olduğu gibi bazı yerlerde üç dört fiili arka arkaya kullanmıştır.

Ahmed Arif'in söz varlığında fiillerin sayısı kadar çekimi de önemlidir. “Bakiyim, bulucan, çatlıycan, diycek, diyceksin, diycem, kurban ederem, yaşıycaz, yazamıycak” örneklerinde görüldüğü gibi yazar, çoğu fiili alışkın olduğu biçimde çekimlemiş ve yazı dilinin standart kurallarına uymamıştır. Bu biçimdeki kullanımları, yazarın bulunduğu bölgeye özgü, yerel söz varlığı unsurları olarak değerlendirilmiştir. Ancak Ahmed Arif'in bölgesine özgü söz varlığı fiillerin çekimi ile sınırlı değildir. “Kadan alım başan dönüm vah kezap, kadan alım, kerte, öskemişem, şıppıdak” gibi kullanımlar, bastık, köpük sucuğu, nuska gibi yöresel yiyecek adları ile “sak” (Kürtçe dal) gibi yazarın ana diline ait sözcük ve söz grupları da bu kavram alanında değerlendirilmiştir.

Ahmed Arif'in mektuplarındaki söz varlığının yüzde 40'ı isimlerden oluşmuştur. Bu isimler arasında insan adlarının önemli bir yeri vardır. Bu adlarda, mektupların yazılma nedeni olan Leyla Erbil'in adı veya onun yerine kullanılan sevgi sözcükleri en sık kullanılan isimlerdir. Örneğin Leyla 39, Leylim 12, Leylam 2 kez kullanılmıştır. Yazarın duygusal alınmalarını yansıtan Erbil Hanfendi ve Erbil

Hanım sözleri ise birer kez kullanılmıştır. Ayrıca Pir Sultan, Seyit Nesimi, Sokrates gibi Ahmed Arif'in kültür ve inanç dünyasını yansıtan kişi isimleri de mektuplarda yazılmıştır.

İsimler arasında kişi adlarından başka insan bedeni ile ilgili sözcüklerin sık kullanıldığı görülmüştür. Bu sözcüklerden göz 40, el 39, yüz 24, baş 17 kez tekrar edilmiştir ki bu da eserin tüm sözcükleri göz önünde bulundurulduğunda yüksek bir yineleme sayısı demektir.

Mektuplarda özellikle aile kavramına ait sözcükler de önemli bir yer tutmuştur. Ana 19 ve anne 16 olmak üzere ailenin en önemli bireyi olan "anne" sözcüğü toplam 35 kez tekrar edilmiştir. Bunun yanında baba, kardeş, çocuk gibi sözcüklerin de sıklığı yüksek değerdedir.

Kurum adları genellikle var olmayan, hayali kurumlara aittir: "Kuzlayacak Hanımları Koruma Derneği, Hizmetçi Bulma Kurulu" gibi. Buradaki "kuzlamak" fiilini yazar, argo/sokak dilindeki anlamı ile kullanmıştır. Çünkü Türkiye Türkçesi Ağzları Sözlüğünde kuzlamak, "hayvanların yavrulaması, tavukların yumurtlaması, insanların doğurması (aşağılama için)" anlamındadır.

"Bıçkılanmış dal gibi ayrı düşmek, sütlü barut rengi" gibi alışılmadık bağdaştırmalar yazarın oluşturduğu ve anlatımı somutlaştıran önemli ifadelerdir. Bu tür kullanımlar mektuplardaki dili şiire yaklaştıran unsurlardır. Bunlar, mektupların bir şair tarafından yazılmış olmasının da sonuçlarıdır.

Leylim Leylim mektuplarında deyim, atasözü ve diğer kalıp sözlerin çok sayıda kullanıldığı tespit edilmiştir. Özellikle argo ve sözgü sözleri mektuplarda azımsanmayacak ölçüde yer aldığı görülmüştür. Argo ve sövgü sözleri toplam söz varlığının yaklaşık %5'i kadardır. Bu oran sevgiliye yazılan metinler için oldukça yüksektir.

Bu mektuplardaki söz varlığı incelendiğinde mektupların zengin dil malzemesine sahip olduğu görülmüştür. Bu malzeme dilciler için, anlatılanlar tarihçiler ve özellikle edebiyat tarihçileri için önemli bilgiler içermektedir. Örneğin bu mektuplarda Ahmed Arif, yazdığı şiir kitabını Leyla Erbil'e adadığını ve kitabın adının Leyla Erbil tarafından "Uy Havar" veya "Suskun" olarak konulmasını istediğini yazmıştır. Yine "Kürdün Geline" isimli bir roman yazdığını ama daha sonra bu romanı çok trajik bularak yayımlamaktan vazgeçtiğini, yazdıklarını da yırtıp attığını da anlatmıştır. Bu bulgular edebiyat tarihçileri için önemlidir. Tarihçiler açısından da yakın dönemin yayıncılık faaliyetleri ve uygulanan sansürlerin anlatıldığı kısımlar değerlidir. Şair, özellikle Yeni Ufuklar, Forum gibi dergileri sık sık yaptıkları yayıncılık ve yazarlara uyguladıkları baskı ve sansürden dolayı eleştirmiştir. Bu yüzden Leylim Leylim eserinin edebiyat tarihi ve yakın tarih araştırmacıları tarafından incelenmesi ve sahip olduğu bilgilerin bu bilim dallarınca da işlenmesi gerekir.

Kısaca, Ahmed Arif'in mektuplarında bulunan sözler onun hayatı algılayış biçimini, ruh dünyasını, olaylar karşısındaki tutumunu yansıtacak biçimde kullanılmıştır. Bu sözlerden yazarın hassas ve kırılğan ruhunu, direnişçi, savaşı bazen de vurdumduymaz halini okumak mümkündür.

5. Kaynakça

5.1. Matbu Eserler Kaynakçası

- AKSAN, D. (2011). *Türkçenin Gücü*. Ankara: Bilgi Yayınevi.
- ARIF, A. (2012). *Leylim Leylim (Ahmed Arif'ten Leylâ Erbil'e Mektuplar)*, İstanbul: İş Bankası Kültür Yayınları.
- AVCI, Ü. (2013). "Ahmed Arif'ten Leyla Erbil'e Mektuplar", *HT Gazete (13 Kasım)* <http://www.haberturk.com/kultur-sanat/haber/894046-ahmet-ariften-leyla-erbile-mektuplar> (Erişim Tarihi: 15.11.2014).
- ÇELİK, Y. (2010). "1940 Kuşağı Toplumcu Şairleri Ve Halk Şiiri", *Millî Folklor*, 87, 78-83.
- DOĞAN, E. (2011). "Türkiye Türkçesinde Cinsiyet Kategorisinin İzleri", *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, (4) 17, 89-98. http://www.sosyalarastirmalar.com/cilt4/sayi17pdf/1dilededebiyat/dogan_enfel.pdf (Erişim Tarihi: 13.02.2015).
- ERGİN, M. (1998). *Türk Dil Bilgisi*, İstanbul: Bayrak Basım/Yayım/Tanıtım.
- GÜLENDAM, R. (2010). "Siyaseti Şiirde Yaşamak: Cumhuriyet Dönemi Türk Edebiyatında Sosyalist Şiir", *Turkish Studies*, 5/2, 213-280.
- HENGİRMEN, M. (1999). *Dilbilgisi ve Dilbilim Terimleri Sözlüğü*, Ankara: Engin Yayınevi.
- KARAAĞAÇ, G. (2013a). *Anlam Bilimi ve İletişim*. İstanbul: Kesit Yayınları.
- KARAAĞAÇ, G. (2013b). *Dil Bilimi Terimleri Sözlüğü*, Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- KAPLAN, M. (1984). "Ahmet Arif: Karanfil Sokağı", *Şiir Tablileri II / Cumhuriyet Devri Türk Şiiri*, İstanbul: Dergâh Yayınları.
- KORKMAZ, Z. (2007). *Grammer Terimleri Sözlüğü*, Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- KURT, Y. (1993). "Sivas Sancağında Kişi Adları", *OTAM*, 4, 223-290. <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/19/821/10428.pdf> (Erişim Tarihi: 12.02.2015).
- KURUDAYIOĞLU, M.- KARADAĞ, Ö. (2005), "Kelime Hazinesi Çalışmaları Açısından Kelime Kavramı Üzerine Bir Değerlendirme", *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (25) 2, 293-307.
- UZUN, Nadir Engin (2004), *Dilbilgisinin Temel Kavramları*, İstanbul: Türk Dilleri Araştırmaları Dizisi.
- ÜLKÜ, R. (2013). "Leyla Erbil Güzellemesi", *Radikal Blog*, <http://blog.radikal.com.tr/kultur-ve-sanat/leyla-erbil-guzellemesi-30349> (15.11.2014).
- YÜKSEL, T. (2005). *Dilbilgisi Kavramları Sözlüğü*, İstanbul: Uyanış Yayınevi.

5.2. İnternet Kaynakçası

- <http://www.cokbilgi.com/yazi/temel-soz-varliginin-onemi/> (Erişim Tarihi: 16.12.2014).
- <http://ekitap.kulturturizm.gov.tr/TR,80330/nazim-hikmetten-sonra-toplumcu-gercekci-sairler.html> (Erişim Tarihi: 15.11.2014).
- http://www.suir.gen.tr/suir/a/ahmed_arif/ahmed_arif.htm (Erişim Tarihi: 15.11.2014).
- http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_gts&arama=gts&guid=TDK.GTS.54ae2551abbcd9.47695027 (Erişim Tarihi: 07.01.2015).
- http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_bts&arama=kelime&guid=TDK.GTS.55107d000795c9.45707240 (Erişim Tarihi: 23.03.2015).

Extended English Abstract

Ahmed Arif is one of the authors known as the “*Socialist Realistic Poets*” or the “*1940 Generation*”. He is from Diyarbakır. He was one of the most influential poets of those times with his enthusiastic and romantic rhetoric.

Leyla Erbil is one of the respectable woman writers of the Turkish Literature. When she met Ahmed Arif, she was in her 20s, and was divorced. However, she did not respond to Ahmed Arif's love and married Mehmet Erbil. This marriage affected Ahmed Arif deeply; however, did not prevent him from crying his love and sending letters to Leyla Erbil for long years.

The author write letters to Leyla Erbil mostly between the years 1954 and 1959, until 1977, and told her what he had been going through. Leyla Erbil wanted to publish the letters in her late years, and asked for permission from the son of Ahmed Arif, Filinta Önal, and started preparations. However, she passed away before she could see the book completed. In his letters, Ahmed Arif told not only his love but also the environment he lived in, the intellectual world of the era, his exiles and the difficulties he experienced. For this reason, the rich language materials in the letters are important for the linguists, and the events told are important for the historians especially for the historians of literature. For example, Ahmed Arif wrote in his letters that he devoted his poetry book to Leyla Erbil and wanted her to name the book as “*Uy Havar*” or as “*Suskun*”. Again, he stated that he wrote a novel with the name “*Kürt Gelin*”, but then he found it very tragic and therefore cancelled the publishing and tore his writings throwing them away. For the historians, the parts in which the publication work in near history and the censorship are told are important. The author frequently criticized the magazines like *Yeni Ufuklar* and *Forum* for their pressure on the authors, the censorship and for their publication styles.

In this study, the language of the letters has been examined in terms of the vocabulary. The findings have been classified according to the basic vocabulary, verbs, terms, phrases, reduplications, slang, curses, and discourse that is specific to the author, etc. In this classification, the vocabulary unit has been considered as a semantic unit, and the phrases and the compound words have been handled as separate units. In addition, the prepositions, conjunctions and exclamations, which do not have independent meanings, have been excluded from the classification.

The vocabulary elements in the letters have been written firstly according to the alphabetical order and then according to their frequency. The units with the same frequencies have been written in alphabetical order among them thus making it easier to follow. By doing so, which language elements the author has used has been revealed instead of determining only the language elements. In the conclusion part, the data obtained has been explained by using numerical explanations, and the language elements that constituted the works have been evaluated.

In the scope of this study, it has been revealed that the relation between Ahmed Arif and Leyla Erbil is mainly Ahmed Arif-centered. Because in the letter dated December 31, 1956, it is understood that Leyla Erbil never answered Ahmed Arif in emotional sense. However seeing the situation as a ‘unilateral’ love means belittling the emotions of Ahmed Arif. Because Ahmed Arif loves Leyla Erbil in a level that resembles an emotional sickness. His feelings for her are beyond an ordinary lover's. He saw Leyla Erbil as the most meaningful part of his life and as the only factor that connected him to life. He adopted his beloved lady as a “wife, friend, sister, daughter, and messenger” and sometimes as the “lord”. For this reason, he sent most of his letters with the signature “*Your servant*”. His greatest desire was finding a response for this great love. This is the reason for the insistence in his letters like “Write, write, come on, write!” and the number of words related with “writing” being more. When all these elements are considered, the letters of Ahmed Arif may be called as the moaning or cries of a great sickness. For this reason, the study has been called as “*The Love Moaning of a Poet*”. When the vocabulary of the letters of Ahmed Arif has been classified, it has been observed that the verbs have an important place. 41% of the total vocabulary consists of verbs. The reason for this is that the author has written his letters as if he were talking to

Leyla Erbil. Most of the sentences are inverted and there are more than one verbs in them. Sometimes even there are three or four verbs following each other like in the sentence “I sat, caressed and loved the stone” (Arif, 2012: 105). The conjugation of verbs is as important as the number of the verbs in the vocabulary of Ahmed Arif. He conjugated most of the verbs as he was used to, and did not obey the standard rules of the written literature. It is possible to associate his use of language in this style with the local vocabulary elements of the region he lived in. Again, the local language structures and phrases, names of food and some Kurdish statements are evaluated as “*the elements of local language used by the author*”.

40% of the vocabulary in the letters of Ahmed Arif consist of names. Among these names, names of other people, especially the name Leyla Erbil is frequently used. The word ‘*Leyla*’ is used for 39 times, ‘*Leylim*’ is used for 12 times, and ‘*Leylam*’ was used for twice. The words that reflected the resentments of the author like “*Erbil Lady*” and “*The lady Erbil*” were used once. In addition, the names like *Pir Sultan*, *Seyit Nesimi*, *Socrates*, which reflected the beliefs of Ahmed Arif were mentioned in the letters. Among the names, the words related with the body of human beings also attract attention. The word ‘*eye*’ was repeated for 40 times, “*hands*” for 39 times, ‘*face*’ 24 times, and ‘*head*’ for 17 times. The words related with the family concept also have an important place in the letters. The word ‘*mom*’ is used for 19 times, and the word ‘*mother*’ is used for 16 times. Besides this, the frequency of the words like father, brother/sister, and children is more. Phrases, proverbs and other language structures were used much in the letters named “*Leylim Ley*”. In addition, it is also observed that there are slang and swearwords in a great frequency that cannot be underestimated. The slang and swearwords are about 5% of the total vocabulary. This ratio is extremely high for letters that are written to a beloved one. In conclusion, the vocabulary in the letters of Ahmed Arif has the richness that may reflect his perception of life, his spiritual world, and his attitude when faced with events. It is possible to read the sensitive, fragile, resistant, warrior and sometimes the indifferent mood of the author from his words.